

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2018 m. gegužė Nr. 5 (105)

**Mažųjų
žaidynės**

Finaliniuose festivaliuose
vaikus sveikino olimpiečiai

WWW.LTOK.LT

**EURO
JACKPOT**

LAIMĖK IKI

9 10

MILIJONŲ EURŲ

TURINYS

6

5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

12

6

JAUNIMO ŽAIDYNĖS

SEPTYNI IR DAR TIEK MINTY

8

MAŽŪJŲ ŽAIDYNĖS

VAIKUS APDOVANOJO OLIMPIEČIAI

10

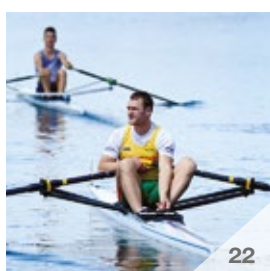
GENERALINĖ ASAMBLĖJA

PRITARTA LTOK VYKDOMOJO KOMITETO SIŪLYMUI

12

TALENTAS

DIAGNOZĖ VISAM GYVENIMUI

22

15

3x3

APIE ŠVIESIŲ KREPŠINIO TRIJULIŲ ATEITĮ

21

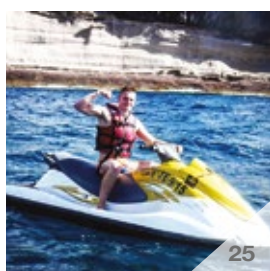
ČEMPIONATAS

TRIUMFAS ANT LEDO

22

NAUJAS SEZONAS

IRKLUOTOJAI PRADEDA MEDALIŲ ŽVALGYTUVES

25

25

POMĖGIS

EKSTREMALIOS PLAUKIKO PRAMOGOS

26

SPAUDOS DIENA

VĖL KREPŠINIO AIKŠTELĖJE

27

PROJEKTAS

VAIKAMS – KILNAUS ELGESIO PAMOKOS

28

SUKAKTIS

SVARIAUSIAS – PIRMASIS MEDALIS

30

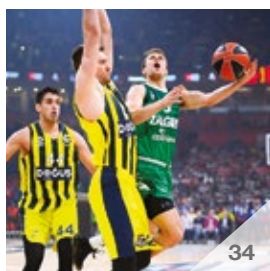
KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

EUROLYGA

KAUNO „ŽALGIRO“ ŽYGIS EUROPOJE

34

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 5 (105), 2018 m.

VIRŠELYJE

Lietuvos mažųjų žaidynės
Valdo Knyzelio nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Inga Jarmalaitė
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Algis Balsys
Lina Motužytė
Eglė Šilinskaitė-Puškorė
Gedas Saročka
Neringa Jonavičienė

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

OLIMPINĖ DIENA

PANEVĖŽYS | 2018.06.02

DAUGIAU INFORMACIJOS:

WWW.LTEAM.LT

RADISTAI

16:00

Laisvės aikštėje

NEMOKAMAS KONCERTAS

ORGANIZUOJA

PARTNERIAI

MAXIMA

AUDIMAS

RĖMĖJAI

impuls

GLIMSTEDT

KOMUNIKACIJOS
PARTNERIAI

RC

lrytas.lt

ŽAIDIMAI MUS MOKO, SPORTAS UŽGRŪDINA

DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Baigėsi Europos merginų iki 17 m. futbolo čempionatas, kurį organizavo Lietuva. Nors mūsų rinktinė pergales neiškovojo, man vis dar garbė būti jo ambasadore. Sugebėti atsistoti suklupus – štai ko moko sportas. Sportas moko nepriklausomybės, sprendimo priėmimo greičio, atsakomybės už savo veiksmus, pagarbos kitiems ir kitokiems, nebūtinai stipresniems.

Šiais metais judėjimo džiaugsmo penkiamečiai mokėsi Lietuvos mažųjų žaidynėse. Ką tik baigėsi finaliniai projekto etapai, įtraukę 96 ikimokyklinio ugdymo įstaigas, apie 600 vaikų. Finaliniai festivaliai vyko Jonavos, Panevėžio, Alytaus, Palangos didžiosiose arenose, visi juose dalyvavę darželinukai buvo apdovanoti medaliais. Iš viso projekte dalyvavo 227 Lietuvos darželiai, apie 10 tūkst. mažųjų. Į žaidynes šiemet įsiliejo ir specialių lavinimo įgūdžių reikalaujantys vaikai su negalia. Buvo smagu žiūrėti, kaip sportas juos vienija ir padeda užmegzti draugystę.

Vyresni vaikai tolerancijos ir kilnaus elgesio pagrindų sėmėsi respublikiniame „Fair Play“ konkurso finale. Sportuodami ir atlikdami su sportu susijusias užduotis moksleiviai galėjo pajauti ir įsitikinti, ką reiškia sąžinės balsas, atsakomybė už save ir komandą, vidinė ramybė ir pasitikėjimas. Prieš kiekvieną užduotį dalyviai buvo provokuojami pasielgti ne visai kilniai. Pasirinkti lengvesnį kelią šiek tiek sukčiaujant išdrįso nedaug kas. Vadinasi, auginame gerus žmones.

Žaidimai mus moko, sportas užgrūdina. Štai olimpinė čempionė, Tarptautinio olimpinio komiteto narė ir mano bendražygė kovoje dėl moterų teisių Nawal El Moutawakel profesionaliai sportuoti nustojo 24-erių. Tuomet, matydama lytinę diskriminaciją, ji pasuko į sporto politiką, pradėjo kovą dėl moterų ir jaunų žmonių teisių. Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete ši garbi moteris viešėjo pristatydamą viziją Maroke surengti 2026 m. pasaulio futbolo čempionatą. Palietėme ir valstybių bendradarbiavimo temą, ypač pasiruošimą svarbiausioms olimpiečių varžyboms.

Sportas moko ruoštis, planuoti kelis žingsnius į priekį. Džiaugiuosi, kad per dvi dienas LTOK vykdomojo komiteto ir Generalinės asamblėjos posėdžiuose pavyko žengti suplanuotus žingsnius. Pirmajame pasmerkėme padažnėjusius dopingo atvejus Lietuvos sporte ir išreiškėme palaikymą tyrimus atliekančiai teisėsaugai. Antrajame buvo patvirtinta audituota 2017 m. LTOK finansų ataskaita. Šis žingsnis leidžia toliau vykdyti numatytus darbus ir ruoštis Tokijo olimpinėms žaidynėms, iki kurių – jau mažiau nei 800 dienų.

O čia pat – Olimpinė diena. Kviečiu birželio 2 dieną susitikti Panevėžyje.

Judėk, sužinok, atrask!

”

**SUGEBĖTI ATSIŠTOTTI
SUKLUPUS – ŠTAI KO
MOKO SPORTAS.**

SEPTYNI IR DAR TIEK MINTY

BALANDŽIO 23–26 D. ARGENTINOS SOSTINĖJE BUENOS AIRĖSE, KUR SPALIO 6–18 D. VYKS TREČIOSIOS JAUNIMO VASAROS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS, MISIJOS VADOVŲ PASITARIME DALYVAVO LTOK OLIMPINIO SPORTO DIREKTORIUS EINIUS PETKUS IR JO PAVADUOTOJAS KAZYS STEPONAVIČIUS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Einius Petkus nuotr.

Į misijos vadovų seminarą susirinko per 500 delegatų iš beveik 200 žaidynėse dalyvausiančių šalių, Tarpautinio olimpinio komiteto atstovai, žaidynių organizacinio komiteto vadovai, atskirų tarnybų atsakingi darbuotojai. Visos dienos buvo užimtos nuo 8 val. ryto iki 20 val. vakaro. Pasitarimai, diskusijos vyko ne tik posėdžių salėse, bet ir akreditacijų kambaryuose, sporto arenose, olimpiniam kaimelyje, kultūros centre. Beje, LTOK programų vadovei Linai Vaisetaitei buvo skirtas specialus prizas už operatyviausiai ir tiksliausiai atliktas visas akreditacijos procedūras.

Kai vyko seminaras, Argentinoje buvo ruduo. Kai vyks žaidynės, bus šiltas pavasaris. Sakoma, temperatūra nekris žemiau nei 25 laipsniai šilumos. Nors, kaip ir visur, visada visko būna. Laiko skirtumas – 6 valandos. Kai Lietuvoje jau pusiaudienis, ten

dar labai ankstyvas rytas. Sportininkams aktuali ne tik temperatūra, bet ir drėgmė. Kaip sakė E.Petkus ir K.Steponavičius, ji ten tikrai ne tokia alinama, kokia buvo Rio de Žaneire ar dar anksčiau Pekine. „Bet mano švaras, parą pakabėjęs viešbutyje, tikrai pasunkėjo. Į kišenės nieko nebuvo pridėta. Todėl manau, kad drabužis papildomo svorio įgavo nuo drėgmės“, – pastebėjo Einius. Vadinasi, ji bus juntama.

MERGINŲ IR VAIKINŲ – PO LYGIAI

Seminaro dalyvius pasveikino ir įžanginį žodį tarė Argentinos olimpinio komiteto prezidentas, šių žaidynių organizacinio komiteto pirmininkas Gerardas Wertheinas. Jis teigiamai vertino Buenos Airių pasirengimą žaidynėms, džiaugėsi, kad daugelio sporto šakų varžybos vyks miesto centre ar netoli nuo jo. Tai pirmosios žaidynės, kuriose bus po lygiai

rungtyniaujančių merginų ir vaikinių. Buenos Airėse vyks 32 sporto šakų, 36 disciplinų varžybos, bus išdalytas 241 medalių komplektas, o į juos pretenduos 3998 sportininkai. Vaikinių ir merginų bus po 1999.

G.Wertheinas taip pat informavo apie numatomą plačią ir įdomią laisvalaikio kultūrinę programą, apie sportininkų bendravimą su vietos moksleiviais, kalbėjo apie sėkmingas Argentinos vyriausybės pastangas sumažinti žaidynių organizavimo išlaidas ir taip paskatinti kitas šalis rengti jaunimo olimpinės žaidynes.

Seminare aptarti jaunimo olimpinio žaidynių tikslai ir uždaviniai. Pranešimuose akcentuoti draugystės ir pagarbos sporte puoselėjimo, didžiausio meistriškumo siekimo ir sveikos gyvensenos derinimo paauglystėje klausimai.

E.Petkus ir K.Steponavičius

Čia gyvens sportininkai

Baseinas

Olimpinis kaimelis

MEDALIAI

Žaidynių organizacinio komiteto atstovai skaitė ir pristatė pranešimus apie pasirengimo eigą, dalyvių akreditaciją, atvykimą ir išvykimą, apgyvendinimo olimpiniam kaimelyje sąlygas, maitinimą, nors būsimos vaikų seminaro dalyviai dar nematė, transporto judėjimo tvarką, medicininę aptarnavimą, dopingo kontrolę ir t.t. Kiekvienos šalies rinktinės vadovams buvo surengti praktiniai seminarai, vyko asmeniniai pokalbiai su atsakingais pareigūnais.

OLIMPINIS KAIMELIS, SPORTO ARENOS

Jaunimo olimpinis parkas – didžiausias Buenos Airių pietuose esantis miesto socialinis projektas – pasitinka naujais statiniais. Jame įsikūręs trečiųjų jaunimo olimpiadų žaidynių sportininkų kaimelis. Jaunimo olimpiniam centre vyks net dvylikos sporto šakų varžybos. Vėliau olimpinio kaimelio namai taps patraukliais, didelę paklausą turinčiais būstais. Na, o jaunimo olimpinis centras, tikimasi, taps nauju aukštos klasės Argentinos sportininkų rengimo centru.

Iš viso olimpiniam kaimelyje bus 30 namų. Kaip visada seminaro dalyviams buvo parodytas vienas visiškai įrengtas kaimelio namas. Kambariuose sportininkai gyvens po 2–4. Kambariai gana erdvūs. Lovų yra ir dviejų aukštų. Lietuvos delegacijai talkins trys savanoriai. Jau dabar aišku, kad mūsų sportininkai kaimelyje turės per mažai aptarnaujančio personalo. Tiesa, visos šalys galės į kaimelį pagal kvotas nepatekusius reikiamus specialistus apgyvendinti netoliese esančiuose viešbučiuose. Kaimelyje bus nemažai laikinų pastatų: valgykla, pramogoms skirtos vietos. Veiks

visos olimpinės žaidynės įprastos tarnybos.

Apžiūrėtų sporto bazių – plaukimo, gimnastikos, fechtavimo, kur rungtyniaus ir šiuolaikinės penkiakovės atstovai, imtynių, lengvosios atletikos ir kitų – pastatai jau stovi, atliekami apdailos darbai, klojamos dangos ir t.t. Atstumai nuo kaimelio iki sporto bazių nedideli, bet laikas kelyje priklausys ir nuo spūsčių. Keistoka, bet žaidynių metu olimpiadų linijų specialiam transportui nebus.

Mūsiškių nuomone, bent jau eismas Buenos Airėse organizuotas gerokai sklandžiau, negu prieš porą metų buvo Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse. Pavyzdžiui, prekyvių judrios magistralės viduryje čia nepamatysi. Bet galima išvysti daug įdomių, gerokai už Lietuvoje eksploatuojamas senesnių mašinų. Tikri muziejiniai eksponatai rieda gatvėmis ir dūmija tarp naujausių modelių automobilių.

KIEK BUS LIETUVOS SPORTININKŲ

Kol kas Lietuva turi septynis tikrus olimpiečius. Iš jų tik vieną – stalo tenisininką Medardą Stankevičių galime įvardyti kaip tikrą dalyvį. Keturis keliais turi plaukikai, du irklotojos. Bet šie keliais ne vardiniai, tad dėl jų jaunieji sportininkai dar turės pakovoti.

O dabar prisiminkime šio rašinio pavadinimą: „Septyni ir dar tiek minty“. Taigi kas tie, esantys minty ir dar kovosiantys dėl olimpiadų keliais? Visų pirma tai lengvaatlečiai. Federacija tikisi, kad į Buenos Aires išvyks 3–5 lietuviai. Lengvaatlečių atrankos varžybos bus surengtos Vengrijos mieste Dėre, tame pačiame stadi-

one, kuriame pernai vyko Europos jaunimo olimpinis festivalis. Baidarių ir kanojų irklotojai bei šiuolaikinės penkiakovės atstovai tikisi turėti po du savo atstovus. Atrankoje dar dalyvaus imtynininkai, sportinės gimnastikos, sunkiosios atletikos, triatlono atstovai. Jeigu visiems pasisektų, Lietuvos delegacijoje vėl būtų per 20 sportininkų, kaip buvo pirmosiose žaidynėse 2010 m. Singapūre bei 2014 m. Nandzinge (Kinijoje). Tai pats optimistiškiausias variantas. Bet, pasak misijos vadovų, būtų gerai, kad tikrais olimpiečiais taptų bent tie, kurie yra minty. Nebus šiemet Lietuvos komandos 3x3 krepšinio turnyre. Nepatekome pagal reitingą. O dar Nandzinge lietuviai buvo čempionai...

Buenos Airėse dėl medalių kovos ir naujai į žaidynių programą įtrauktų sporto šakų – karatė, sportinio laipiojimo, riedučių sporto, BMX dviračių „freestyle“, paplūdimio rankinio, salės futbolo ir gatvės šokių atstovai. Bet čia mūsiškiai arba nedalyvavo atrankoje, arba jos neįveikė. Tiesa, dar kalbama, kad į gatvės šokių varžybas pretenduoja ir vienas lietuvis.

Priminsime, kad jaunimo olimpinėse žaidynėse rungtyniauja sportininkai iki 18 metų.

GALIMI SUNKUMAI

Visų pirma tai ilgas skrydis. Pavyzdžiui, iš Frankfurto iki Buenos Airių ore tenka praleisti apie 14 val. Iš Lietuvos sportinė delegacija išvyks spalio 2-ąją, ten bus spalio 3 d. Žaidynių atidarymas – spalio 6-ąją. Kaip pavyks aklimatizacija? Veiks ir laiko skirtumas, ir oras ten bus šiltesnis. Bet, kaip sakoma, geriems sportininkams niekas nesutrukdo laimėti!

Valdo Knyzelio nuotr.

VAIKUS APDOVANOJO OLIMPIEČIAI

PALANGOJE DAUGIAU NEI ŠIMTAS PENKIAMEČIŲ SU TRENKSMU UŽDARĖ LIETUVOS MAŽŲJŲ ŽAIDYNIŲ SEZONĄ. PROJEKTE ŠIAIS METAIS DALYVAVO PER 10 TŪKST. VAIKŲ, O FINALINIUOSE FESTIVALIUOSE JUOS SVEIKINO GARSIAUSI ŠALIES SPORTININKAI.

LINA MOTUŽYTĖ

„Kiekviename Lietuvos mažųjų žaidynių renginyje vaikai gavo gausybę teigiamų emocijų. Labai smagu, kad pedagogai aktyviai įsitraukė į šį projektą, o entuziastingieji tėveliai suprato, kad sportas ne tik palaiko fizinę formą, bet ir padeda ugdyti savybes, kurios bus svarbios visą likusį gyvenimą.

Mums svarbus ne tik aukštas meistriškumas. Žinoma, viliamės, kad iš šių aktyvių vaikų išaugs olimpiečiai, bet olimpizmas – tai ne tik medalis. Tai gyvenimo būdas, tai vertybės, kurios svarbios nuo paties jauniausio amžiaus“, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

LTOK ir Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos (RIUKKPA) organizuotas žaidynes užbaigė keturi finaliniai festivaliai – Jonavoje, Panevėžyje, Alytuje ir Palangoje.

Kiekvieno festivalio metu dalyvius sveikino ir su jais bendravo žinomi Lietuvos olimpiečiai: karjerą bai-

gęs šuolininkas į aukštį Raivydas Stanys, ėjike Brigita Virbalytė, bėgikė Vaida Žūsinaitė, baidarininkas Ričardas Nekriošius.

Mažųjų sportininkų palaikyti atvyko ir LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė bei Lietuvos parolimpinio komiteto prezidentas Mindaugas Bilius.

Ketvirtus metus organizuotų žaidynių tikslas – geros emocijos ir fizinis aktyvumas. Todėl visiems olimpinė festivalių dalyviams buvo įteiktos vienos taurės ir medaliai.

„Vidinė šiluma užlieja matant vaikų džiaugsmą ir didžiulį tėvelių palaikymą“, – džiaugėsi R.Nekriošius ir prisipažino norintis, kad ir jo vaikai kada nors dalyvautų panašiam projekte.

„Tos emocijos, kurias patyriau apdovanodama tokį būrį vaikų, buvo nuostabios. Regis, nuo jų entuziazmo ir pati pasikroviau ateities pergalėms.

”
**TOS EMOCIJOS,
KURIAS PATYRIAU
APDOVANODAMA
TOKĮ BŪRĮ VAIKŲ,
BUVO NUOSTABIOS.
REGIS, NUO JŲ
ENTUZIAZMO IR
PATI PASIKROVIAU
ATEITIES
PERGALĖMS.**

BRIGITA VIRBALYTĖ

Keturiuose finaliniuose festivaliuose dalyvavo 96 komandos

Su žaidynių dalyviais M.Bilius

Varžybų akimirka

lėms. Buvo puiku, nes niekada neįsivaizdavau, kad sportas gali prasidėti tokia ankstyvame amžiuje. Pati gerokai vėliau pradėjau sportuoti, tačiau labai palaikau idėją, kad vaikai nuo mažens turėtų susipažinti su sportu ir jį pamilti. Taip ugdomos olimpinės ir bendrosios vertybės, pagarba kitam, garbinga kova. Manau, šių vaikų laukia labai graži ateitis, o iš šio būrio atsiras ir olimpiinių čempionų“, – neabejojo B.Virbalytė.

Iš viso šiais metais Lietuvos mažųjų žaidynėse dalyvavo per 10 tūkst. penkiamečių. Į kiekvieną finalinį festivalį susirinko po 24 ikimokyklinio ugdymo įstaigų komandas, t.y. po beveik 150 vaikų.

Keturiuose finaliniuose festivaliuose dalyvavo 96 komandos, įveikusios pirmuosius du etapus, taip pat aštuonios specialiųjų ugdymosi poreikių vaikų komandos, pakviestos svečių teisėmis.

Su medaliais

L TOK vykdomasis komitetas (iš kairės):
A.Grabnickas,
L.Čaikauskas, R.Balaiša,
A.Vanagienė, V.Paketūras,
D.Gudzinevičiūtė,
S.Galadauskas,
L.Vanagienė, R.Bakutis,
G.Gutkauskas, E.Eimontas,
L.Kačiušytė, A.Skujytė

Alfredo Pliadžio nuotr.

PRITARTA LTOK VYKDOMOJO KOMITETO SIŪLYMUI

GEGUŽĖS 18 D. „BEST WESTERN VILNIUS“ KONFERENCIJŲ CENTRE VYKO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO GENERALINĖS ASAMBLĖJOS NEEILINĖ SESIJA.

ALGIS BALSYS

Sesijoje dalyvavo 50 (iš 66) LTOK narių ir 13 (iš 25) LTOK garbės narių. Neeilinė sesija prasidėjo ir baigėsi Olimpiniu himnu.

Sesijos darbe dalyvavo Seimo nariai Aušra Papirtienė, Gediminas Vasiliauskas, Algirdas Sysas, kiti svečiai, žurnalistai.

Buvo patvirtintos Mandatų ir balsų skaičiavimo komisijos, sekretoriatas. LTOK generalinis sekretorius, Mandatų komisijos pirmininkas Valentinas Paketūras informavo, kas atstovauja kai kurioms federacijoms su vienkartiniais įgaliojimais. Asamblėja patvirtino sesijos darbotvarkę ir reglamentą.

Vienintelis LTOK generalinės asamblėjos neeilinės sesijos klausimas –

audituotos 2017 m. LTOK finansinės ataskaitos tvirtinimas. Ankstesnėje LTOK asamblėjoje, vykusioje šių metų sausio 26 d., audituota finansinė 2017 m. ataskaita nebuvo patvirtinta dėl tuo metu keičiamos audito bendrovės, dėl siekiant tikslumo audituoto 2016–2017 m. periodo ir nepasibaigusio finansinių kalendorinių metų.

Toks žingsnis buvo žengtas sąmoningai. Priešingu atveju LTOK nebūtų turėjęs teisės finansuoti numatytą programą iki pat LTOK generalinės asamblėjos neeilinės sesijos.

Tuo pasinaudojo Lietuvos laipiojimo sporto asociacija, kuri pradėjo šmeižto kampaniją, apkaltino LTOK neskaidria veikla ir net kreipėsi į Sporto arbitražo teismą Lozanoje. Buvo mesti

kaltinimai, esą LTOK bandė apgauti sporto bendruomenę, jog ataskaita audituota, kad manipuliuoja lėšomis, nėra aiškių kriterijų, pagal ką skirstomos lėšos...

„Kaltinimai neteisingi ir melagingi. Galime tai įrodyti dokumentais“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudzi-nevičiūtė.

Neeilinė sesija prasidėjo balsavimu dėl dienotvarkės. Pasiūlymai buvo du: vienas išvakarėse vykusio LTOK vykdomojo komiteto, kitas – Lietuvos laipiojimo sporto asociacijos. Alternatyvią darbotvarkę pristatė Lietuvos laipiojimo sporto asociacijos prezidentė Margarita Smirnovienė. Balsų dauguma (41–7) buvo pritarta LTOK vykdomojo komiteto darbotvarkei.

Sesijos darbe dalyvavo Seimo nariai (iš kairės): A.Papirtienė, G.Vasiliauskas, A.Sysas, LTOK garbės narys Z.Motiekaitis, naujasis Golfo federacijos prezidentas Č.Okinčicas

Ją priėmus audituotą 2017 m. LTOK veiklos finansinę ataskaitą pristatė LTOK finansinį auditą atlikusios UAB „PricewaterhouseCoopers“ partneris ir audito skyriaus vadovas Rimvydas Jogėla. Pasak R.Jogėlos, audituota 2017 m. LTOK finansinė ataskaita buvo baigta ir pateikta kovo 23 d. Ataskaitos išvada yra nemodifikuota, tai reiškia – be reikšmingų klaidų.

Diskusijoje pasisakė Lietuvos lengvosios atletikos federacijos prezidentas Eimantas Skrabulis, Lietuvos plaukimo federacijos vadovas Emilis Vaitkaitis, Lietuvos biatlono federacijos prezidentas Arūnas Daugirdas, Lietuvos dviračių sporto federacijos vadovas, LTOK viceprezidentas Romualdas Bakutis, Lietuvos laipiojimo sporto asociacijos prezidentė M.Smirnovienė, Lietuvos regbio federacijos prezidentas Rytis Davidovičius, Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės federacijos vadovas Genadijus Makušėvas.

Kalbėtojai sakė, kad visiems federacijų vadovams reikia dirbti atsakingiau, sporto labai mažiau ginčytis. Buvo pageidavimų aiškesnių LTOK lėšų paskirstymo kriterijų. Daug taškų ant „i“ sudėjo kritikams argumentuoti atsakęs LTOK finansų ir ekonomikos komisijos pirmininkas R.Bakutis.

Sesijos pabaigoje asamblėjos nariai patvirtino audituotą 2017 m. LTOK finansinę ataskaitą. Už tai balsavo 42 LTOK nariai, prieš buvo 3.

Vyksta balsavimas

M.Smirnovienė

DIAGNOZĖ VISAM GYVENIMUI

DUKRAI PAJODINĖTI KADAIS PADOVANOTAS ŽIRGELIS ŽIRGININKYSTĘ PAVERTĖ ŠEIMOS GALVOS SIGITO PAULAUSKO AISTRA IR Į ŽIRGINĮ SPORTĄ ĮTRAUKĖ VIENĄ IŠ DVIEJŲ DUKTERŲ – MONIKĄ.

INGA JARMALAITĖ

Asmeninio archyvo nuotr.

Verslininkas, pagrindinis „Vakarų medienos grupės“ akcininkas ir stebėtojų tarybos pirmininkas Sigitas Paulauskas žirgais susižavėjo prieš daugiau nei dešimtmetį, kai trimetė jo jaunėlė dukterė dovanojo gavo žirgelį. Ilgainiui šis susidomėjimas virto jo aistra ir didžiausiu pomėgiu, o dabar, be nuolatinio šios srities mecenavimo, ketina įgyti šiuolaikinės žirginio sporto bazės pavidalą.

S.Paulauskas pabrėžia, kad „Vakarų medienos grupė“ remia ne tik į Lietuvos žirginio sporto federacijos kalendorių įtrauktas varžybas (pavyzdžiui, ši įmonė yra viena pagrindinių krepšinio komandos „Neptūnas“ rėmėjų), bet ir mokslą, meną, kultūrą. Vis dėlto žirginis sportas iš visų sričių S.Paulauskui arčiausiai širdies, o be jo atstovaujamos įmonės paramos neapsieina jokios Lietuvoje rengiamos šios sporto šakos varžybos. „Visos žirginio sporto varžybos – žiemos, vasaros šalies čempionatai, tarptautinės ir kitokios įvairių lygių varžybos vyksta su „Vakarų medienos grupės“ parama“, – patikslina pašnekovas.

Be rėmėjų žirginis sportas apskritai Lietuvoje neišsilaikytų, nes tiek lėšų, kiek jų gaunama iš valstybės, pakaktų komandai į vienas ar dvi varžybas per metus nuvykti ir šiek tiek inventoriaus įsigyti.

Lietuvos žirginio sporto federacijos (LŽSF) prezidentas Gediminas Gutkauskas džiaugiasi ne tik S.Paulausko finansine parama Lietuvos žirginiam sportui, bet ir jo aistra žirgams, žirgininkystei, jos plėtrai ir populiarinimui. „Tik tokių iniciatyvų ir at-

sidavusių žmonių asmeninėmis pastangomis Lietuvos žirginis sportas ne tik įgauna naują pagreitį, bet ir pakyla į kitą lygį, kuriame dabar gyvena seniausias tradicijas turinčios pažengusios Vakarų Europos žirginio sporto šalys. Na, o patekimas ir dalyvavimas aukščiausio lygio varžybose, olimpinėse žaidynėse – ne tik kiekvieno sportininko, bet ir visos Lietuvos ambicija“, – teigia G.Gutkauskas.

„Verslas – tai mano gyvenimo būdas, o žirgai – užsiėmimas ir didelis pomėgis, – prisipažįsta S.Paulauskas, o paklaustas, kodėl žirgai, nusijuokia. – Gal kadaise žirgus ganiau? Vienus traukia šunys, kitus dar kas nors, o aš visada žavėjau žirgais. Ir pats jojau, ir žmona jojo, o paskui užsikrėtė dukra.“

DAUGIAU SISTEMISKUMO

Norint Lietuvoje žirginį sportą kilstelėti į naują lygmenį, reikia didesnės konkurencijos. Bet apie ją kalbėti be masiškumo ir sisteminio darbo sunku, tam, S.Paulausko tikinimu, vien paramos nepakanka. Todėl pirmiausia turi atsirasti bazių – tikrų žirginio sporto bazių. Be jų vienas kitas vaikas ar jaunuolis gali iššokti, tačiau sisteminės veiklos nebus. Nors sakyti, kad stovima vietoje ir niekas nevyksta, negalima – po vieną kitą bazę išdygsta.

„Vienas pagrindinių dalykų – reikia didinti masiškumą. Bet norint jį didinti reikia pradėti nuo vaikų ir nuo normalių, stiprių ir šiuolaikiškų sporto bazių, nes tik turint per visą Lietuvą patrauklių jojimo bazių galima tikėtis didesnio masiškumo ir jau vėliau

”
**VERSLAS – TAI
MANO GYVENIMO
BŪDAS, O ŽIRGAI –
UŽSIĖMIMAS IR
DIDELIS POMĖGIS.**

SIGITAS PAULAUSKAS

didesnio meistriskumo. Tokios bazės, kokios buvo prieš dešimt metų, šiandien nebevyksta – juk pasaulis per tą laiką pasikeitė, o šiuolaikiniai vaikai gali ir tenisą žaisti, ir kita veikla užsiimti“, – sako pašnekovas.

S.Paulauskas atskleidžia planus prie Vilniaus statyti visus tarptautinius standartus atitinkančią jojimo bazę, kurioje būtų galima treniruotis ir rengti įvairių lygių žirginio sporto varžybas – konkūrų, trikovės, dailiojo jojimo. Leidimo šios bazės statyboms ir statybų pradžios tikimasi sulaukti dar šiemet.

„Kai per visą Lietuvą turėsime normalių žirginio sporto bazių, o varžybos vyks žiemą ir vasarą – rezultatai bus kitokie. Galima sakyti, žiemą beveik iš viso nėra kur varžybų Lietuvoje rengti – sportininkai su žirgais turi važiuoti treniruotis į užsienį. Tie, kurie gali, važiuoja į Lenkiją, Vokietiją, Belgiją, Olandiją. Bet ar daug vaikų, jaunuolių tokių galimybių turi? Vadinasi, reikia Lietuvoje gero lygio varžybų, o norint čia tokias varžybas rengti, reikia bazių – va ir užsisuka uždaras ratas“, – dėsto buvęs Lietuvos žirginio sporto federacijos prezidentas S.Paulauskas.

Gerųjų pavyzdžių toli ieškoti nereikia – pašnekovas siūlo pasižūrėti į kaimyninę Lenkiją, kurioje žirginis sportas beveik kaip vokiečių, olandų ir kitų pirmaujančių šalių.

Bet bazės ir raiteliai – tai viena žirginio sporto pusė. Kitas vienodai svarbus komponentas – žirgai. „Reikia užsiimti ir žirgų genetikos gerinimu, į Lietuvą sugrąžinti vadinamąsias geriausias žirgų genetines linijas. Tam, kad Lietuvoje atsirastų gerų žirgų, reikia gerų eržių. Arba tam tikro pajėgumo jaunų žirgų reikia pirkti užsienyje ir patiems juos užsiauginti. Tai ilgas darbas, reikalaujantis didžiulių investicijų. Todėl šalia „Vakarų medienos grupės“ teikiamos paramos žirgininkystė, žirgų genetika yra mano asmeninis hobis“, – sako žinomas mecenatas.

ABI ŠOKA

Nuo kadais dukrai pajodinėti padovanoto žirgelio prasidėjo nuolatinės Paulauskų šeimos kelionės į žirgyną. „Pirmiausia žmona pabandė joti, po to ir aš įsitraukiau, pradėjome kartu sportuoti. Tai tapo mūsų pomėgiu“, – prisimena S.Paulauskas.

Pačią pradžią gerai mena ir vyresnėlė dukra Monika. „Pradėjau joti būdama šešerių. Kartą nukritau, labai išsigandau ir gal metus prie žirgų net nesiaartinu. Bet tėvai toliau jodinėjo. Net nežinau kodėl, bet po kiek laiko ir aš grįžau. Gal dėl to, kad nuo mažumės svajojau veterinare būti, nes gyvūnai visad buvo prie širdies“, – svarsto profesionalia raitele tapusi Monika.

Jos sesuo Vaiva atrado kitą aistrą – sportinius šokių. Ir kovo mėnesį kartu su partneriu tapo šalies jauniu II Lotynų Amerikos šokių grupės nugalėtoja. „Sesuo šoka ant parketo, o aš šoku per kliūtis“, – pašmaikštuoja konkūrus pasirinkusi Monika.

Be jojimo, M.Paulauskaitė dar treniravosi tenisą, bet atėjus metui rinktis liko prie žirginio sporto. „Teniso raketes buvo lengviau nustumti į šoną. Gal dėl to, kad mane rimčiau treniravo jojimo treneriai nei teniso – matyt, kaip tenisininkė teikiau mažiau vilčių“, – juokiasi raitelė.

Seserys Paulauskaitės – Vaiva ir Monika – su tėčiu S.Paulausku ir LŽSF prezidentu G.Gutkausku (dešinėje)

Ką turėtų žinoti kiekvienas tėvas, išgirdęs, kad jo vaikas nori jodinėti? S.Paulauskas, kurio duktė Monika jodinėja jau aštuonerius metus, minimaliai skaičiuoja: „Tai nepigus sportas, todėl prieš vedant vaiką į žirgyną reikia susitaikyti su tam tikromis išlaidomis. Visų pirma kainuos pats žirgelis, jeigu bus nuspręsta jį vaikui nupirkti. Šio žirgelio išlaikymas per mėnesį atsieis mažiausiai 250 eurų ir plus trenerio paslaugos.“

Be finansinių, dar yra laiko sąnaudų, kurios irgi nemenkos. M.Paulauskaitė per mokslo metus negali sau leisti būti žirgynė tiek, kiek norėtų, todėl su žirgais praleidžia mažiau laiko – po 3–4 valandas penkis dienas per savaitę. Kaskart užtrunka kelionė į žirgyną, kuris nuo Vilniaus nutolęs beveik 30 km. Šiuo metu arklidėje ji turi 11 žirgų, bet joja su keliais pagrindiniais, dažniausiai trimis. Su šia trijule raitelė ir praleidžia daugiausiai laiko. O likusias dvi savaitės dienas sportininkė stiprėja fiziškai, vyksta atlikti masažų ir kitokių procedūrų.

Užtat per vasaros atostogas, kai nereikia į mokyklą, savo pagrindiniams trimis žirgams skiria po pusdienį. „Tada galiu juos iščiusti, išvalyti, iššukuoti. Pasivaikščioti, ramiai pradėti apšilimą, pajodinėti, neskubant atlikti tam tikrus elementus – 1 val. 45 min. yra pats tas tinkamiausias laikas praleisti su vienu žirgu, vienas kitam padėti ir padaryti gerinę treniruotę“, – į klausimą, kiek kasdien reikia laiko gerai sportinei sąjungai su žirgu sudaryti, atsako nuo dvylikos metų konkūrų varžybose dalyvaujanti raitelė.

Apskritai vasara – intensyviausias jos, kaip sportininkės, metas: daugiau laisvalaikio, daug varžybų atvira ore. Todėl dažniausiai jos vasaros prabėga kelionėse iš vienu varžybų į kitas. Ar per vasarą įpranta prie nuolatinio priešstartinio jaudulio? „Prieš varžybas didžiulės įtampos jau nebejaučiu, bet tam tikrais momentais emocijos paima viršų ir prie starto linijos būna sunku. Visada sudėtinga susiimti prieš ypač svarbias varžybas, kai žinai, kad negali padaryti klaidų ir privalai pasirodyti kaip įmanoma geriausiai“, – paaiškina raitelė.

M.Paulauskaitė su Lordanos AS

ŽIRGAI

VARDAI

Monika Paulauskaitė anksčiau dažnai jojo su partneriu Lordanos AS. Jos naujojo žirgo Quirados vardas kažkokios ypatingos reikšmės neturi, kaip ir Lordanos, jis pavadintas pagal tėvą, todėl pridėta AS. „Bet esu turėjusi žirgų, kurių vardai labai įdomūs. Pavyzdžiui, vieno belgiško žirgo vardas yra Didysis Penktadienis, kito žirgo vardas, išvertus iš ispanų kalbos, reiškia Ašara“, – pasakoja Monika.

GRIEŽTI SUSITARIMAI

Abi seserys Paulauskaitės profesionaliai sportuoja, bet jų mokslai dėl sporto negali nukentėti. Jeigu mokslo rodikliai nukristų žemiau nei 9 balai, lauktų pokalbis su tėčiu. „Toks mūsų susitarimas. Sportas turi būti motyvuojantis, o ne trukdantis dalykas“, – įsitikinęs sportininkų tėtis.

Bet juk šie susitarimai – griežtoki? „Jie ne griežtoki – jie griežti, – sutinka S.Paulauskas. – Bet turim laikytis susitarimų, antraip kokias prasmės sportuoti? Aš visiškai nenoriu, kad jos būtų tik profesionalios sportininkės, o mokslai liktų nuošaly. Sportas ugdo daug gerų žmogaus charakterio savybių, ryžtą – visa tai reikalinga ir siekiant mokslo.“

Monika atskleidžia, kad žemesnėse klasėse tėčio verdiktas buvo dar griežtesnis – vidurkis turėdavo siekti 9,4 balo. Aukštesnėse klasėse kartelė truputį nuleista. Anksčiau dažnai girdėdavo šnekant, kad ateis devinta, dešimta klasė – ir baigsis jos žirgai, bet va jau ir vienuoliktą bebaigianti.

„Man prioritetas yra mokslas, nors stengiuosi abu dalykus suderinti kiek įmanoma geriau. Neplanuoju būti tik raitelė ir tik sportininkė. Sportas nėra stabilus ir rami sritis, čia daug rizikos, todėl galvojant apie ateitį vien sporto maža. Dėl to dabar negaliu viso laiko skirti tik žirgams, kad ir kaip to norėčiau. Kita vertus, mūsų susitarimas, kad žirgai negali trukdyti mokslams, mane išmokė planuoti laiką. O kai labai nori – viskas įmanoma“, – patikina viena perspektyviausių jaunųjų šalies konkūrinio jojimo raitelių.

Kokį progresą įžvelgia žirginio sporto entuziastas S.Paulauskas, matęs pirmuosius dukters Monikos bandymus joti? „Dar būna, kad Monika ima ir paklysta – vieną dieną jai puikiai sekasi, o kitą dieną daro klaidų. Bet jeigu bus noro, pakaks atkaklumo, meistriškumo, stengsimės siekti kuo aukščiausių rezultatų. Tam, kad raitelis susilietų su judančiu žirgu viename harmoningame judesyje, reikia daug laiko ir pastangų, nepakanka nei pačių geriausių trenerių, nei gerų žirgų. To neįmanoma išmokyti per metus ar dvejus, – sako S.Paulauskas ir atkreipia dėmesį į ugdomąją sporto pusę. – Profesionaliai dirbant ir treniruojantis bet koks sportas ugdo žmogaus būdą ir charakterį. Dabar Monikai septyniolika. Ne taip svarbu, ar ji ateityje jos, ar nejos, bet ji nuo mažens mokoma daryti teisingus pasirinkimus. Tai gana sudėtingas, bet reikalingas ugdymo būdas.“

ŽIRGAI – LYG SKENERIAI

Šių metų pradžioje Monika ėmė treniruotis su naujais savo žirgu Quirados AS ir jau po poros mėnesių jai pavyko be klaidų peršokti kliūtis pirmajame šių metų „Grand Prix“ lauko etape. „Mano žirgas – mano partneris. Aš juo patikėjau ir jis parodė, ką gali. Supratau, kad viskas įmanoma, jeigu tikrai tiki ir susikaupi. Geriausias rezultatas būna tada, kai ir raitelis žirgu pasitiki, ir žirgas pasitiki raiteliu“, – naujuoju žirgu džiaugiasi sportininkė.

Greičiausiai su Quirados AS M.Paulauskaitė jos šių metų Europos vaikų, jaunių ir jaunimo čempionate. „Tai paskutiniai metai, kai dar esu jaunių įskaitoje, todėl dedame daug pastangų, kad galėčiau gerai pasiruošti šiam čempionatui ir patekti į finalą. Didžiausia tikimybė, kad Europos jaunių čempionate varžysiuosi su naujuoju žirgu“, – sako vieno geriausių Lietuvos raitelių Andriaus Petrovo treniruojama sportininkė.

M.Paulauskaitė atstovauja „Hobby Horse“ komandai, ją treniruoja vienas perspektyviausių Lietuvos raitelių – A.Petrovas

Žirgų ir raitelį pirmiausia turi sieti pasitikėjimas. Kitas svarbus dalykas – emocijos. „Kad ir kokios nuotaikos sėstum ant žirgo, ji persiduoda. Negalėčiau sėsti ant žirgo būdama pikta, nes jis kaip skeneriu nuskaito visą informaciją ir treniruotė nueina šuniui ant uodegos. Ant žirgo turi lipti švaria galva. Žirgas puikiai jaučia, ką tu išgyveni, ir išgyvena kartu su tavimi“, – pasakoja sportininkė.

O švarios galvos efektui pasiekti reikia treniruočių ir laiko. Šito išmokusi emociškai sunkią dieną M.Paulauskaitė ima laukti, kada pagaliau pasieks žirgyną, nes žino, kad išeis į lauką, pasivaikščios su žirgu ir visos sunkios mintys bent iki treniruotės pabaigos nugarims gilyn. „Man treneris A.Petrovas sako: žirgynas – tavo laisvalaikis, tai vieta, kur turi būti atsipalaidavusi. Per aštuonerius jojime praleistus metus jau sugebu tą padaryti“, – paaiškina mergina.

Žirgai įtraukia ir nepaleidžia. Tą savo asmeniniu bei kolegų jojikų pavyzdžiu patvirtina ir profesionali raitelė M.Paulauskaitė, ir šio sporto entuziastas S.Paulauskas.

„Kartais kyla minčių, kad gal reikia kažkaip kitaip susidėlioti ateities planus, bet tada suprantu: ne, negaliu žirgų palikti, jie mano draugai, mano šeimos nariai. Mama net kartais neleidžia apie žirgus namie šnekėti, nes žino, kad šiai temai reikės labai daug laiko, – nesusijuokia Monika. – Šis sportas taip įtraukia, kad net jei nuspręstum daugiau nebejoti, žirgai vis tiek išliks tavo širdyje.“

Jai antrina tėtis. „Mano pomėgis visiškai nesusijęs su dukra. Ar ji jotų, ar nejtų – aš vis tiek domėsiuosi žirgininkyste ir sieksiu, kad žirginis sportas, jo bazės kiltų į tarptautinį lygį. Žirgininkystė – diagnozė visam gyvenimui. Tik aš negalėčiau domėtis žirgais žiūrėdamas per televiziją ar vartydamas žurnalus. Kadangi galiu sau leisti tiesiogiai įsitraukti į šią veiklą, tą ir darau. Gerinti bandą, treniruočių, varžybų, bazių kokybę – tai mano pomėgis“, – patikina S.Paulauskas.

Kadais dovanotas žirgelis, padėjęs atrasti naujus pomėgius, tikslus ir aistrą, prisidėjo prie vienos svarbios Monikos svajonės. „Patekti į olimpinės žaidynės svajonę labai seniai, bet negalvoju, kad šios svajonės bus tokios sunkios, kartais net atrodys neįmanomos. Ši svajonė visą laiką buvo ir yra, bet žiūrėsim, kaip man pavyks“, – pažadais nesimėto M.Paulauskaitė.

GERIAUSI

11 VIETA

Gegužės 10–13 d. Dargužiuose (Klaipėdos r.) vykusiame Pasaulio taurės konkūrų varžybų etape, į kurį susirinko per 160 raitelių, 17-metė Monika Paulauskaitė iš visų lietuvių pasirodė geriausiai ir gavusi vieną baudos tašką už tai, kad viršijo laiko limitą, užėmė 11 vietą. Su žirgu Italo Van'T Dauwhofu ji taip pat laimėjo greituminį konkūrą, kurio kliūčių aukštis – 140 cm.

Kaip geriausias rėmėjas iš Tarptautinės žirginio sporto federacijos ir LZSF apdovanojimą gavo „Vakarų medienos grupės“ atstovas Sigitas Paulauskas.

APIE ŠVIESIĄ TRIJULIŲ KREPŠINIO ATEITĮ

GARSŪS KREPŠININKAI, OLIMPIEČIAI ARVYDAS MACIJASKAS (38 M.) IR ARTŪRAS MILAKNIS (31 M.) ITIN VERTINA IR PERGALES TRIJULIŲ KREPŠINYJE. JUOLAB KAD JAS IŠKOVOJO PROFESIONALŲ KARJEROS PRIEŠAUŠRYJE, KAI APIE PRIPAŽINIMĄ IR SĖKMĘ DAR TIK SVAJOJO.

EGLĖ ŠILINSKAITĖ-PUŠKORĖ

LR korespondentė

Alfredo Piazzi nuotr.

Nandzingo jaunimo žaidynių trijulų krepšinio turnyre triumfavo lietuviai

Žudiku kūdikio veidu ar Kalašnikovu vadintas A.Macijauskas trumpam nutyla ir po pauzės nusikvatoja: „Ar esu žaidęs 3x3 krepšinį? Viena yra žaisti, kita – laimėti. Aš esu laimėjęs. Tada dar buvau „pacukas“ – šešiolikametis, tačiau su draugais nugalėjome net profesionalus ir laimėjome kelionę į Niujorką. 1996 m. tai buvo didžiulis įvykis: gyvenome penkių žvaigždučių viešbutyje, legendinėje „Madison Square Garden“ arenoje stebėjome NBA rungtynes.“

A.Macijauskas prieš aštuonerius metus baigė įspūdingą profesionalo karjerą, per kurią žaidė ir garsiuose Europos, ir NBA klubuose. Su Lietuvos rinktine 2003 m. jis tapo Europos čempionu, 2005 m. buvo išrinktas į geriausių Eurolygos žaidėjų penketą, per neilgą, bet įspūdingą karjerą užsidirbo pakankamai, kad dabar galėtų negalvoti apie tai, kuo užsiimti, ir galėtų laiką leisti su šeima.

Tačiau ir tą pergalę 3x3 aikštėje – neįtrauktą į „Vikipedijos“ puslapius ir li-

kusią tik jo ir drauge žaidusių draugų atmintyje – vis dar mielai prisimena.

Apie trijulų krepšinio laimėjimus noriai pasakoja ir Kauno „Žalgirio“ snaiperis A.Milaknis. Tokių laimėjimų buvo ne vienas, o už juos gautus diplomus ir medalius gynėjas vis dar saugo.

„Buvome subūrę trijų gerų draugų komandą: drauge augome, drauge ir krepšinį žaidėme. Laukdavome kiekvieno 3x3 turnyro – dalyvaudavome visur, kur tik galėdavome. Ne kartą laimėjome, gavome teisę žaisti turnyre Prahoje. Buvo smagu, bet pasirašęs pirmąjį kontraktą trijulų krepšinio žaisti jau negalėjau – bet kokia užklasinė veikla buvo uždrausta“, – šypneli A.Milaknis.

Žinomiems krepšininkams iki šiol patinka trijulų krepšinio kovos, į kurias kviečia ir Lietuvos tautinis olimpinis komitetas. Olimpinėje dienoje Panevėžyje „LTeam“ 3x3 krepšinio turnyro nugalėtojams bus įteikti čempionų žiedai ir bilietai į „Lignano Challenger“ turnyrą Italijoje.

PROFESIONALAMS SUNKU

Nors 3x3 ir tradicinis krepšinis 5x5 yra broliai, vis dėlto šios sporto šakos daug kuo skiriasi. Profesionalūs ir pripažinti krepšininkai trijulų krepšinio aikštėje ne visuomet turi pranašumą prieš mėgėjus. Dažniau kaip tik priešingai – jo neturi.

„Trijulų krepšinyje yra daug savų gudrybių, todėl pripažinti tradicinio krepšinio žaidėjai gali turėti bėdų stoję prieš patyrusius 3x3 žaidėjus. Šiame krepšinyje sava specifika: žaidžiama į vieną krepšį, daugiau greičio, mobilumo, svarbus kiekvienas kamuolio išmetimas iš užribio, kitokios taisyklės, leidžiama žaisti šurkščiau. Įmetus taškus nėra kada žiopsoti, nes kol jais džiaugiesi, varžovai įmeta tau“, – lygina A.Macijauskas.

Prie savo taisyklių pripratę didžiojo krepšinio profesionalai nelengvai perkanda 3x3 niuansus. Pavyzdžiui, prieš kelerius metus Ispanijos trijulų krepšinio rinktinei atstovavo tokios žvaigždės, kaip Jorge Garbajosa ir

A.Milaknis

NUGALĖTOJAMS – ĮSPŪDINGI PRIZAI

Pirmą kartą vykstančio „LTeam“ 3x3 turnyro čempionai laimės kelionę į Italiją ir čempionų žiedus. Čempionais taps Olimpinės dienos šventėje Panevėžyje birželio 2 d. vyksiančio „LTeam“ 3x3 turnyro finale laimėję krepšininkai. Į finalą pateko po tris stipriausias atrankos etapų, vykusių Šiauliuose, Klaipėdoje, Vilniuje ir Kaune, komandas. Drauge su žiedais nugalėtojams bus įteiktas kelialapis į „Lignano Challenger“ varžybas, vyksiančias liepos 14–15 d. Šio turnyro Italijoje komandos varžysis dėl patekimo į aukščiausios klasės FIBA 3x3 pasaulio turo „Lausanne Masters“ turnyrą, kurio prizų fondas – 20 tūkst. JAV dolerių.

Carlosas Jimenezas. Bet ispanai nieko nelaimėjo.

A.Macijausko nuomone, tai yra dėsninga. Profesionalūs tradicinio krepšinio žaidėjai ne vienerius metus kasdien treniruojasi po kelias valandas, daug laiko praleidžia studijuodami varžovų žaidimą. Nemažai dalykų aikštėje jie jau atlieka automatiškai.

„Krepšinyje yra keliasdešimt tūkstančių panašių situacijų, kurias modeliuoji per kiekvieną trenirotę. Per rungtynes viską atlieki savaime: meti, atlieki perdavimą, giniesi. Jei per treniruotes ko nors neišmokai, per rungtynes gali tikėtis, kad pasiseks. Tradicinio krepšinio aikštėje yra dešimt augalotų ilgarankių žaidėjų. Vieną varžovą apėjęs, negali tikėtis, kad mesi laisvas. O 3x3 krepšinyje žaidėjai tik šeši, vienas krepšys, daugiau erdvės. Čia nėra laiko situacijoms kurti, bet įpratęs statyti užtvartas

A.Macijauskas

ar sukti derinius ir žaisdamas 3x3 krepšinį paprastai tą darai“, – aiškina A.Macijauskas, kodėl net žinomiems krepšininkams nėra lengva trijų žaidėjų krepšinio aikštėje.

GERA PRADŽIA – PUSĖ DARBO

Tradicinio ir vadinamojo gatvės krepšinio skirtumus pastebi ir A.Milaknis. „Žalgirio“ snajperiu labiausiai į akis krinta 3x3 atletiškas ir intensyvumas. Trijų žaidėjų krepšinyje rungtynės vyksta tik 10 minučių arba tol, kol kuri nors komanda surenka 21 ar, ne elito grupėse, 15 taškų (kai laikas stabdomas). Tad būtina rungtynes pradėti aktyviai ir nepaleisti varžovų. Tradiciniame krepšinyje po prastos rungtynių pradžios yra laiko atsigriebti.

Posakis, kad gera pradžia – pusė darbo, 3x3 aikštėje itin aktualus. Kelios rezultatyvios pirmosios atakos, viena kita varžovų klaida – ir, galima sakyti, nugalėtojas aiškus.

„Jei nors akimirksniui atsipalaiduosi, rungtynes gali baigti labai greitai“, – pastebi A.Milaknis.

Be to, pasak žalgiriečio, nėra nei laiko, nei per daug erdvės deriniams kurti. Viena užtvarta – ir metimas. „Dėl to 3x3 aikštėje labiausiai vertinami įvairių gebėjimų turintys žaidėjai: ir taktiški, ir šoklūs, ir greiti, ir fiziškai gerai pasirengę. Nes reikia ir mesti iš įvairių vietų, ir kovoti dėl kamuolio, ir žaisti intensyviai. Todėl komandos renka panašaus pajėgumo ir gabumų krepšininkus“, – sako A.Milaknis.

Šiuolaikinis trijų žaidėjų krepšinis yra itin greitas ir reikalauja daug fizinių jėgų, todėl žaidėjai aikštėje dažnai keičiasi, bet A.Milaknis tvirtina savo komandoje žaisdavęs beveik be keitimų.

„Buvome jauni ir labai užsivedę – visi norėjome žaisti, todėl dažniausiai žaisdavome trise. Emocijos padėdavo atsilaikyti, tačiau po dienos žaidimo, žinoma, jausdavome nuovargį“, – pasakoja „Žalgirio“ gynėjas.

GALIMYBĖ VYKTI Į OLIMPIADĄ

Tradicinio krepšinio populiarumu dar lenkia mažesnįjį brolių, tačiau ir trijų žaidėjų jau turi prisiekusių aistringųjų. Juolab kad tapo olimpine sporto šaka ir bus žaidžiamas 2020 m. Tokijo žaidynėse.

„Kai aš žaidžiau trijų žaidėjų krepšinį, jis nebuvo toks profesionalus, nebuvo tokių aukšto lygio Europos ir pasaulio čempionatų. Jeigu būtų buvę, gal ir dabar dar žaisčiau 3x3 aikštėje. Juolab kad trijų žaidėjų komandoje lengviau praskirti kelią į olimpiadą. Vien patekti į Lietuvos rinktinę nėra lengva, o paskui dar nežinia, ar ji iškovos kelialapį į Tokiją. O 3x3 krepšinyje subūrei pajėgią komandą, dalyvauji čempionatuose ir tik nuo tavęs priklauso, ar tą kelialapį išsikovosi“, – svarsto A.Milaknis.

„Trijų žaidėjų krepšinis yra tobula idėja dar labiau populiarinti krepšinį kaip sporto šaką, nes gatvės krepšinį gali žaisti bet kas: vaikai, paaugliai, senjorai. Nereikia ieškoti salės, nebūtina rasti daug žaidėjų. Svarbiausia – suburti savo komandą ir bandyti su ja ko nors siekti. Tai ir geras būdas leisti laisvalaikį, ir galimybė dalyvauti išties rimtose varžybose, kad ir olimpiadoje. O tradiciniame krepšinyje, jei nori ko nors pasiekti, turi sutapti labai daug veiksnių: privalai nuo mažens treniruotis, būti talentingas, tavęs turi nepersekioti traumas ir dar svarbu, kad aplinkybės susiklostytų. Vienas neteisingas sprendimas, prastai pasirinkta komanda ar netinkamas treneris – ir tavo galimybės prasimušti labai sumažėja“, – įsitikinęs A.Macijauskas.

RENGINIO GLOBĖJAS

Lietuvos Respublikos
Ministras Pirmininkas
Saulius Skvernelis

OLIMPINĖ DIENA
PANEVĖŽYS | 2018.06.02

Nr.: 40 000

vieta
aktyvavimui

LTeam PASAS

LTeam

VISOS
LIETUVOS
KOMANDA

www.lteam.lt

100 Atkurtai
Lietuvai

ORGANIZUOJA

PARTNERIAI

MAXIMA

TOYOTA

AUDIMAS

RĖMĖJAI

impuls

GLIMSTEDT

KOMUNIKACIJOS
PARTNERIAI

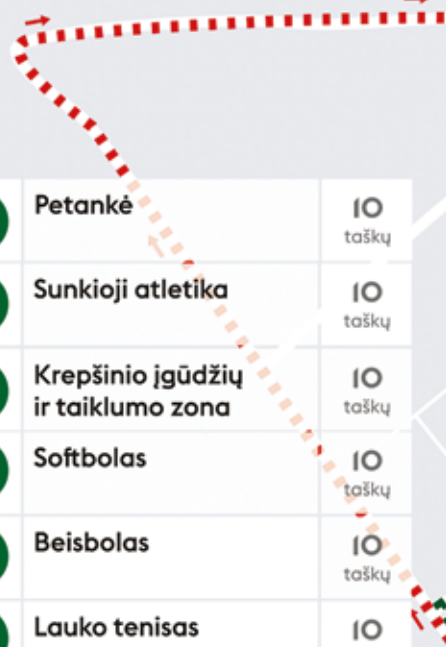
RC

Irytas.lt

1	Šokio iššūkis 12:00 ir 15:00	20 taškų
2	Lietuvos antidopingo agentūros užduotis	20 taškų
3	Olimpinių žinių testas	20 taškų
4	Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos užduotis	10 taškų
5	Japonų užduotis	10 taškų
6	„Audimas“ užduotis	10 taškų
7	Vaikščiojimas juosta	10 taškų
8	„Amber CrossFit“ zona: Compex Challenge, Sportland Challenge	10 taškų
9	Šiaurietiško ėjimo žygis 12:00	20 taškų
10	Grindų kerlingas	10 taškų
11	„Impuls“ mankšta 10:15	50 taškų
12	Grindų riedulys	10 taškų
13	Šaudymas	10 taškų
14	Smiginis	10 taškų
15	Riedlentės	10 taškų
16	Olimpinės mylios bėgimas 10:45	100 taškų
17	Dviračių sportas	10 taškų
18	Futbolas 3x3	10 taškų
19	Asmenukė* su žymomis #LTeam #olimpinediena	20 taškų
20	Kakės Makės kliūčių ruožas	10 taškų
21	Triatlonas	10 taškų
22	Baidarių ir kanojų sportas	10 taškų
23	Irklavimas	10 taškų
24	Slidinėjimas	10 taškų
25	Irklentės	10 taškų

26	Vandensvydis	10 taškų
27	Baidarių polas	10 taškų
28	„Olimpinės kartos“ dirbtuvės	10 taškų
29	Buriavimas	10 taškų
30	Fechtavimas	10 taškų
31	Lietuviškos ristynės	10 taškų
32	Muay Thai	10 taškų
33	Kendo	10 taškų
34	Kyokushin karatė	10 taškų
35	Aikido	10 taškų
36	Turistinės baidarės	10 taškų
37	Dziudo	10 taškų
38	Tradicinė karatė	10 taškų
39	Graikų-romėnų imtynės	10 taškų
40	Shotokan karatė	10 taškų
41	leties metimas	10 taškų
42	Šuolis su kartimi	10 taškų
43	Barjerinis bėgimas	10 taškų
44	Šuolis į aukštį	10 taškų
45	Sprinto startas	10 taškų
46	„Impuls“ estafetė	10 taškų
47	Šachmatai	20 taškų
48	Panevėžio aeroklubo skrydis	10 taškų
49	Plaukimas	10 taškų
50	Penkiakovė	10 taškų
51	Orientavimosi sportas	20 taškų

52	Petankė	10 taškų
53	Sunkioji atletika	10 taškų
54	Krepšinio įgūdžių ir taiklumo zona	10 taškų
55	Softbolas	10 taškų
56	Beisbolas	10 taškų
57	Lauko tenisas	10 taškų
58	Stalo tenisas	10 taškų
59	Sportinė gimnastika	10 taškų
60	Boksas	10 taškų
61	Biatlonas	10 taškų
62	Šaudymas iš lanko	10 taškų
63	Orbitronas	10 taškų
64	Drakonų valtytis	10 taškų
65	Golfas	10 taškų
66	Ledo ritulys	10 taškų
67	Žolės riedulys	10 taškų
68	Laipiojimo sienelė	10 taškų
69	„Neptūno“ pozityvumo zona	10 taškų
70	Bočia	20 taškų
71	Šaudaunas	20 taškų
72	Baudų mėtymas sėdint	20 taškų
73	Rutulio stūmimas nuo sportinės kėdutės	20 taškų
74	Tinklinis sėdint	20 taškų
75	Smiginis sėdint	20 taškų

	Didžioji ir mažoji scenos
	Kraujo donorystė
	Olimpinės dienos deglas
	Registratūra
	Bėgimų ir dviračių varžybų startai
	„LTeam Invitational“
	„LTeam“ 3x3 krepšinio turnyro finalas
	„Affidea“ plaukimo varžybos
	Parkingas
	Lauko tualetai

ŽEMĖLAPIS TAVO TELEFONE:

*Asmenukė išbandant sporto rungtį / su „LTeam“ talismanu Ažuolu / prie Olimpinės dienos deglo, pasidalinta soc. tinkluose „Facebook“, „Instagram“ ar kt. su žymomis #LTeam; #olimpienediena

	76 Akrojoga	10 taškų
	77 Rankinis	10 taškų
	78 Futbolas	10 taškų
	79 Žirginis sportas	10 taškų
	80 Badmintonas	10 taškų
	81 Lėkščiasvydis	10 taškų
	82 Tinklinis	10 taškų
	83 Pramoginis tinklinis	10 taškų

	5 km ir 10 km trasa
	Olimpinės mylios, paspirtukų, riedučių ir dviračių kriteriumo trasa
	Vaikų bėgimo trasa

APSISUKTI

JĖJIMAS

Irklenčių ir plaukimo varžybų trasa 2 ratai po 250m

PROGRAMA

- 08:00 Registracijos pradžia „LTeam“ pasui gauti
- 10:00 Atidarymas, Olimpinės dienos ugnies uždegimas
- 10:15 Masinė „Impuls“ mankšta
- 10:30 500 m vaikų bėgimas
- 10:45 Lietuviškos olimpinės mylios bėgimas
- 11:00 5 km ir 10 km bėgimų startas*
- 11:00 Slidinėjimo treniruoklių varžybos
- 11:00 „Lrytas.lt“ irklavimo treniruoklių varžybos
- 12:00 ir 15:00 Šokio iššūkis
- 12:30 Paspirtukų varžybos
- 13:00 Riedučių, dviračių kriteriumo varžybos*
- 13:00 „Affidea“ plaukimo varžybos*
- 14:30 Irklenčių varžybos*
- 16:00 Radistų koncertas

PARODOMOSIOS VARŽYBOS

- 09:00 – 16:00 „LTeam Invitational“
- 09:00 – 16:00 „LTeam“ 3x3 krepšinio turnyro finalas

LMŽ PROGRAMĄ RASITE ČIA: www.lmz.lt/programa

SUVENYRAI I RINK TAŠKUS IR LAIMĖK PRIZUS

10 – 140 taškų – „LTeam“ lipdukas	150 – 240 taškų – Marškinėliai arba medalis	250 – 390 taškų – Kuprinytė arba kaklaskarė	400 – 580 taškų – Kepurėlė	< 590 taškų – 7 dienų narystė

LTEAM PASAS I TAISYKLĖS

- Dalyvavimas **nemokamas**
 - „LTeam“ pasą reikia aktyvuoti renginio **registratūroje nuo 8:00 iki 15:00**
 - Dalyvavimas rungtyse galimas tik su aktyvuotu pasu
 - Nepilnamečių dalyvių pasai aktyvuojami gavus raštišką tėvų/globėjų sutikimą
 - Kiekvienas renginio dalyvis aktyvuodamas dalyvio pasą savaime sutinka, kad renginio organizatoriai visas renginio metu padarytas nuotraukas bei filmuotą medžiagą gali laisvai, be atskiro sutikimo, naudoti rinkodaros tikslais
 - Suvenyrų kiekis ribotas
 - Suvenyrus galima atsiimti renginio dieną nuo **11:00 iki 18:00 registratūroje**
- *Mokamos varžybos

DĖKOJAME

TRIUMFAS ANT LEDO

PIRMĄ KARTĄ SAVO GRETOSE TURĖJUSI ABU GERIAUSIUS VISŲ LAIKŲ LIETUVOS LEDO RITULININKUS DAINIŲ ZUBRŲ IR DARIŲ KASPARAITĮ, MŪSŲ ŠALIES RINKTINĖ KAUNE IŠKOVOJO PASAULIO ČEMPIONATO PIRMOSIOS PAKOPOS B GRUPĖS AUKŠĄ IR BILIETĄ Į AUKŠTESNĘ GRUPĘ.

LINAS JAURYS

Šarūno Mažeikos/hockey.lt nuotr.

Lietuvos rinktinėi pirmą kartą drauge atstovavo garsiausi mūsų šalies ledo ritulininkai D.Zubrus ir D.Kasparaitis

Penkerios rungtynės – penkios pergalės. Toks buvo „Svajonių komanda“ pavadintos Lietuvos ledo ritulio rinktinės kelias aukso link.

Kauno „Žalgirio“ arenoje vykusiame pasaulio čempionato pirmosios pakopos B grupės čempionate lietuviai 3:0 įveikė Kroatiją, 8:3 Rumuniją, 6:1 Japoniją, 5:4 (po pratęsimo) Ukrainą ir lemiamame mače 4:1 – Estiją. Pastarąsias rungtynes stebėjo daugiau nei 10 tūkst. sirgalių, o iš viso „Žalgirio“ arenoje ledo ritulininkų kovas matė net 46 tūkst. žiūrovų.

Lietuvos komanda surinko 14 taškų. Sidabras atiteko japonams (10 taškų), kuriuos mūsų šalies rinktinė įveikė pirmą kartą istorijoje. Didžiausia čempionato staigmena tapo bronzą iškovoję estai (10 taškų). Geriausių varžybų puolėju tapo šešis įvarčius įmušęs Arnoldas Bosas.

Mūsų šalies ledo ritulininkai kitąmet rungtyniaus pirmosios pakopos A grupėje. Tai antra pagal pajėgumą

pasaulio čempionato pakopa. Joje kovojama dėl dviejų vietų į elito pirmenybes, kuriose varžosi 16 stipriausių ekipų.

Tiesa, 2019 m. nacionalinės ekipos gretose tikriausiai nebus net trijų itin svarbių žaidėjų. Vyriausiu visų laikų pirmosios pakopos B grupės žaidėju tapęs olimpinis čempionas 45 metų D.Kasparaitis paskelbė, kad šis turnyras buvo pirmas ir paskutinis vilkint išsvajotą Lietuvos rinktinės aprangą. Jau trečiame čempionate gimtinės garbę gynęs 39-erių D.Zubrus irgi atsisveikina su rinktinė. Apie žaidėjo karjeros pabaigą paskelbė ir rinktinės rekordininkas 37 metų Mindaugas Kieras, dalyvavęs net dvidešimtyje pasaulio čempionatų ir sužaidęs visą šimtą oficialių rungtynių. Ar liks prie rinktinės vairo, dar nepasakė ir jau šeštus metus ją be jokio atlygio treniruojantis vokiečių Berndas Haake.

Po paskutiniųjų karjeros rungtynių D.Kasparaitis apsikabino su kita Lietuvos rinktinės žvaigžde D.Zubrumi.

„Aš dėkingas Dariui, kad jo sportinis užsispyrimas mus čia atvedė. Labai malonu žaisti Lietuvoje, ant savo ledo, prie savų žiūrovų ir pabaigti čempionatą taip, kaip niekada nebuvo pavykę. Mes nusipelnėme šios pergalės“, – tikino D.Zubrus, profesionalo karjerą baigęs dar 2016 m., bet D.Kasparaičio paragintas pernai vėl stojęs ant pačiūžų ir per pusmetį pasirengęs pasaulio čempionatui.

Pasak D.Zubraus, ir be veteranų Lietuvos rinktinė turi šviesią ateitį: „Reikia tik toliau kelti žaidimo lygį ir galvoti, kaip išsilaikyti ten, kur mes dabar patekome.“

Čempionatas Kaune tęsėsi savaitę. Per abi turnyro poilsio dienas „Žalgirio“ arenoje ant specialia dangą uždengto ledo buvo klojamas krepšinio aikštės parketas – ant jo „Žalgirio“ krepšininkai dukart įveikė Graikijos klubą Pirėjo „Olympiakos“ ir iškovoję kelialapį į Eurolygos finalo ketvertą.

IRKLUOTOJAI PRADEDA MEDALIŲ ŽVALGYTUVES

LIETUVOS IRKLUOTOJAI BIRŽELIO PRADŽIOJE DALYVAUS BELGRADE VYKSIANČIOSE PASAULIO TAURĖS PIRMOJO ETAPO VARŽYBOSE, PO KURIŲ PAAIŠKĖS, KOKIAS VALTIS JIE IRKLUOS NAUJĄJĄ SEZONĄ.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

M.Masilionis ir
G.Postiglione

Geriausi Lietuvos irkluotojai pradeda šių metų sezoną. Jie jau dalyvavo pirmose dvejose tarptautinėse varžybose Italijoje ir Trakuose. Gegužės 13 d. sportininkai išvyko į treniruočių stovyklą Graikijoje, o iš ten gegužės 29-ąją pasuks į Belgradą, kur startuos Pasaulio taurės pirmojo etapo varžybose.

Per treniruočių stovyklas su suaugusiais fiziškai stiprėjo bei irklavo ir jaunimas, kuris turėjo puikią galimybę mokytis iš pasaulio ir Europos čempionų bei prizininkų, olimpinių žaidynių medalininkų, su jais bendravo ir po pratybių.

Pasak Lietuvos irklavimo rinktinės vyriausiojo trenerio Mykolo Masilionio, pagrindiniai šių metų startai – Europos čempionatas, vyksiantis rugpjūčio 2–5 d. Škotijos mieste Glazge, ir rugsėjo viduryje laukiantis pasaulio čempionatas Slovėnijoje, Bledė.

Kaip rengėtės šių metų sezonui, ar viskas vyko sklandžiai? – paklausiau M.Masilionio.

Tradiciškai sezonui sausio mėnesį

pradėjome rengtis Italijos aukštikalnėse, čia daug slidinėjome, du tris kartus lankydavomės sporto salėje, dirbome su treniruokliais. Po to kelias savaites praleidome Lietuvoje, irklotojai treniravosi savo miestuose.

Vasario pabaigoje išvykome į Graikiją, kurioje buvo surengta trijų savaičių treniruočių stovykla. Vėliau savaitę grįžome namo, irklotojai pailsėjo ir vėl trims savaitėms išvyko į Graikiją. Tuoj pat laukė ir tradicinė Pjediluko „Paolo D’Aloja“ regata Italijoje.

Treniruočių stovyklos vyko sklandžiai, niekuo nesiskundėme. Per Pjediluko regatą buvo suformuotos ne tokios įgulos, kokios buvo pernykščiam pasaulio čempionate. Daug kam buvo netikėta, kad antrą varžybų dieną Mindaugas Griškonis irklavo porinę keturvietę, o Saulius Ritteris porinę dvivietę su Dovydu Nemeravičiumi. Pamatėme, kad stabili mūsų moterų porinė dvivietė Milda Valčiukaitė ir Ieva Adomavičiūtė.

Bandėme naujus variantus, naujas galimybes. Likome nelabai patenkin-

ti, bet pabandėme, gavome informacijos, kurios mums reikėjo siekiant sudaryti įgulas, pajėgias dalyvauti aukštesnio rango varžybose.

Varžybose startavo nemažai mūsų jaunųjų irkluotojų. Maloniai nudžiuginėto kauniečiai broliai Domantas ir Dovydas Stankūnai, kurie irklodami pavienę dvivietę užėmė pirmą vietą, taip pat vienvietininkė šiaulietė Raminta Morkūnaitė, abi dienas likusi antra.

Per treniruočių stovyklas daug dėmesio skyrėte bendram fiziniam pasirengimui. Kuris mūsų irklotojas pats stipriausias?

Irkluotojai mėgsta bėgioti, slidinėti, važinėti dviračiu. Tačiau ne vienas sportininkas turi ankstesnių traumų, kurių nenorime paūminti, todėl negalėčiau teigti, kad rinktinėje išsiskiria kuris nors vienas fiziškai ypač stiprus irklotojas. Sportininkai papildoma vienas kitą, vienas galbūt yra stipresnis vienu, tačiau kitur negali padaryti to, ką daro kiti.

Dalyvavote pirmose dvejose tarptautinėse varžybose Pjediluke ir Trakuose. Ką galite apie jas pasakyti?

Trakuose mūsų varžybų formatas buvo šiek tiek pasikeitęs nei iki šiol vykusių prieš ketverius ar penkerius metus. Lietuvos irklavimo federacija siekia šias varžybas padaryti tarptautinėmis, todėl, be mūsų irkluotojų, jose pirmą kartą dalyvavo ir graikai bei latviai.

Pirmosios varžybos parodė, kad mes dar atsilikame. Jei norime pasaulyje būti konkurencingi ir kovoti dėl medalių, turime susispausti ir stengtis patobulėti didesniais šuoliais.

Ar Lietuvos irklavimo rinktinė turi aptarnaujantį medicininį perso-

nalą: gydytoją, kineziterapeutą, psichologą?

Įvykus struktūriniams sporto pokyčiams sausio mėnesį ieškojome, kas su mumis galėtų dirbti. Šiuo metu turime subūrę tikrai profesionalią ir gerą komandą, kuri stengiasi tobulinti mūsų irklavimą, kūnus, po treniruočių ir varžybų sportininkams padeda atgauti jėgas.

Į treniruočių stovyklas važiuoja ir mus medicinos klausimais konsultuoja gydytojas Mantvydas Šimkūnas, bendrojo fizinio rengimo treneris Liudas Adamovičius, psichologė Rinalda Germanienė. Bandome stiprinti ir trenerių gretas, treneriu dirbti pradėjo buvęs irkluotojas vilnietis Karolis Sunklodas.

Prasitarėte apie naujų įgulų formavimą. Kada jos bus sustyguotos?

Daug kas paaiškės birželio 1–4 d. per Pasaulio taurės pirmojo etapo varžybas Belgrade, kur mūsų komandos dalyvaus šiek tiek pasikeitusios. Tai bus pirmosios tokio aukšto rango tarptautinės varžybos šį sezoną, kurių metu iškilis daugiau galvosūkių ir sprendimo būdų, kaip toliau rengti irkluotojus. Po šių varžybų jau bursime tikslesnes komandas, kurios galėtų rengtis pasaulio ir Europos čempionatams.

2017-aisiais didelę staigmeną per pasaulio ir Europos pirmenybes pateikė čempionė tapusi vyrų porinės keturvietės įgula. Ar šiemet ji keisis?

Galvojame grįžti prie to paties modelio. Tačiau įgula gali šiek tiek keistis, niekas valtyje neturi garantuotos vietos. Galbūt išbandysime tokį irkluotoją, kuris į komandą įneštų naujų idėjų ir emocijų, įgulai suteiktų naujų galimybių pasireikšti. Lietuvos irklavimo rinktinėje yra pakankamai daug irkluotojų, didelė konkurencija, todėl sportininkus nuolat galime keisti. Kas tuo metu bus geriausiai pasirengęs, tas ir atstovaus Lietuvai svarbiausiose metų varžybose. Mūsų pagrindinis tikslas, kad keturvietė kuo geriau pasirodytų pasaulio ir Europos čempionatuose.

Ar geriausi Lietuvos irkluotojai dalyvaus visų Pasaulio taurės etapų varžybose, ar apšaudysite ir jaunimą?

Mūsų sudarytoje programoje jaunimas dalyvaus su suaugusiais, jiems sudarysime sąlygas įgyti tarptautinių varžybų patirties. Tačiau pamainai pagrindinis startas išliks pasaulio jaunimo čempionatas.

L.Saltytė-Masilionė

Esame numatę dalyvauti dviejuose Pasaulio taurės etapuose. Pirmajame Belgrade, o kuriame kitame – dar nenusprendėme. Gal antrajame, kuris vyks Lince, arba trečiajame – Šveicarijoje.

Ar buriant naujas įgulas daug prisideda rinktinės konsultantas Giovanni Postiglione?

Pagrindinės idėjos ir strateginiai klausimai yra jo kompetencija. Ką jis numato daryti, informuoja ir mane. Rinktinės konsultantas man patiki dirbti su sportininkais, su jais praleidžiu kiekvieną dieną. G.Postiglione buvo Pjediluko ir Trakų regatose, bet jis dar dirba ir su Graikijos rinktine.

Kaip ir Lietuvos irklavimo federacija, šis garsus treneris siekia, kad varžybos Trakuose pavasarį taptų gražiomis naujojo sezono tarptautinėmis varžybomis Baltijos regione. Kodėl, tarkime, Pjedilukas balandžio antroje pusėje gali surengti gerą tarptautinę regatą, o mes ne? Galime ir mes, tik reikia ryžtis tą daryti.

Į irklavimą po motinystės atostogų grįžo stipriausia Lietuvos vienvietininkė, jūsų žmona Lina Šaltytė-Masilionė. Kaip dabar ji jaučiasi?

Lina dalyvavo abejuose tarptautinėse varžybose Italijoje ir Trakuose. Po pusantų metų motinystės atostogų vėl sėdusi į valtį nuo pagrindinių varžovių ji dar daug atsilieka. Tačiau Linos rezultatai pamažu gerėja, ji progresuoja.

Mūsų šeimoje auga aštuonių mėnesių dukrelė Miglė, kurią auginamės patys, todėl abiem tenka nemažas krūvis. Kiekvieną dieną nuo 9 iki 11 val. dirbu su rinktine, po to grįžtu namo ir nuo 12 val. į pratybas skuba Lina, o aš būnu su dukrele. Kai žmona sugrįžta, nuo 16 val. vėl skubu į

irklavimo bazę. Dukrelės auginimas abiem atima daug laiko. Gerai, kad dabar mūsų gyvenamąja vieta tapo Trakai, kur vyksta pagrindinis darbas.

Lietuvos irkluotojai gana jauni, todėl pamainos klausimas tikriausiai nėra aktualus. Bet auga jaunų ir talentingų irkluotojų. Į kuriuos jau atkreipėte dėmesį?

Stipriausi mūsų sportininkai tikrai gana jauni, bet kaip irkluotojai jau turi sukaupę daug patirties. Tačiau norime, kad jiems augtų gera pamaina. Turime neblogą merginų pavienę dvivietę (treneris Vladislavas Sokolinskis), kurią antrus metus irkluoja Kamilė Kralikaitė ir Vytautė Urbonaitė. Šios sportininkės iškovojo Lietuvai kelialapį į trečiąsias jaunimo olimpinės žaidynės Argentinoje.

Gerais irkluotojais gali išaugti broliai Domantas ir Dovydas Stankūnai (treneriai Antanas ir Edita Lavickai), irgi irkluojantys pavienę dvivietę, vienvietininkai Raminta Morkūnaitė (treneris Alis Striška) ir Titas Mašanuskas (treneriai Antanas ir Edita Lavickai). Šios keturios komandos gegužės viduryje Prancūzijoje dalyvavo Europos jaunųjų čempionate.

Kas jus dabar labiausiai džiugina ir kas kelia daugiausia nerimo?

Džiugina, kad jau praėjo pats sunkiausias pasirengimo laikotarpis. Buvo daug išvykų, mažai buvome Lietuvoje. Didelio nerimo nejauciamo, visi irkluotojai sveiki, geros nuotaikos. Kadangi mūsų komanda didėja, atsiranda daug smulkių problemėlių, su kuriomis nenorime labai ilgai taikstyti ir bandomė išspręsti kuo greičiau. Lietuvos irklavimo federacija stengiasi, kad pajėgesnių irkluotojų būtų daugiau. Pavyzdžiui, norėtūsi suburti ir moterų keturvietę.

”
KIEKVIENĄ DIENĄ NUO 9 IKI 11 VAL. DIRBU SU RINKTINE, PO TO GRĮŽTU NAMO IR NUO 12 VAL. Į PRATYBAS SKUBA LINA, O AŠ BŪNU SU DUKRELE. KAI ŽMONA SUGRĮŽTA, NUO 16 VAL. VĒL SKUBU Į IRKLAVIMO BAZĒ.

Laukiame
Jūsų!

Daugiau apie miestą:
www.panevezys.lt

EKSTREMALIOS PLAUKIKO PRAMOGOS

KAI NESPORTUOJA, O TAIP BŪNA RETAI, DANUI RAPŠIUI PATINKA GREITI AUTOMOBILIAI. O KAI SPORTUOJA, PO TRENIRUOČIŲ, VOS PASITAIKIUS PROGAI, SĖDA ANT VANDENS MOTOCIKLO.

GEDAS SAROČKA

Europos čempionas sutinka, kad dar daug dalykų jis neišbandė dėl griežtos profesionalaus sportininko dienvakšės. Pavyzdžiui, dar nestovėjo ant irklentės.

Progą užlipti ant irklentės arba pasivaržyti plaukdamas atvira vandenyje Danas turės birželio 2-ąją per Panevėžyje vykiančią Olimpinių dieną. Visame pasaulyje minimos dienos ambasadorius Lietuvoje atsakė į kelis daugiataukštutinę minią sutraukiančio renginio organizatorių klausimus.

Jei birželio 2-oji, šeštadienis, bus laisvadienis, ar Danas Rapšys dalyvaus Olimpinių dienos „Affidea“ 500 m plaukimo varžybose atvira vandenyje?

Pradėkime nuo to, kad panašiuose plaukimuose esu dalyvavęs. Teko plaukti maratonuose, kur reikėjo atvira vandenyje įveikti 3 kilometrus. Geras jausmas, kai kojas kutena žolės (juokiasi). Tikrai būtų smagu plaukti su visais būryje, palenktyniauti aplinkoje, kuri man nėra įprasta. Man patinka būti gamtoje, manau, būtų malonu plaukti viduryje miesto, kuriame gyvenu. Jei būsiu Lietuvoje, Panevėžyje, tikrai dalyvausiu Olimpiniėje dienoje.

Atviro vandens telkinio temperatūra, palyginti su baseinu, negąsdina?

Manęs lengvai neišgąsdinsit, bet nežinau, ar taip anksti, vasaros pradžioje, kai vanduo dar ne maksimaliai šiltas, esu maudęsis. Jei šalta, yra dvi išeitys: arba labai greitai plauki ir greit baigi nuotolį, arba velkiesi hidrokostiumą ir mėgaujiesi nuostabiais 500 metru.

Kaip jaučiatės plaukiodamas ne baseine?

Man labai keista, kai nematau dugno, nematau tų iki skausmo pažįstamų plytelių. Aplink viskas tamsu, juoda. Bet smagu, nes mėgstu vandenyje pagaiuoti žuvis.

Olimpinės dienos plaukimo varžy-

D.Rapšį traukia vandens motociklai

bos vyks Senvagės tvenkinyje. Ar teko jame maudytis, plaukioti?

Esu plaukiojęs Panevėžio karjeruose, kuriuos yra išbandęs turbūt visas miesto jaunimas. Tačiau dabar ten įsmeigtas maudytis draudžiantis ženklas. O Senvagėje maudytis neteko. Iki šiol atrodė, kad ten maudytis nelegalu. Tai panašus jausmas, kaip lįsti į centrinį miesto fontaną. Bet birželio pradžioje, kaip suprantu, plaukioti Senvagėje bus galima ir netgi rekomenduotina.

Danai, kai nesportuojate baseine, į kokį vandens telkinį lendantie mielaisiai?

Po intensyvių treniruočių nebenoriu net žiūrėti į vandenį. Net skaidresnė arbata purto (juokiasi). Todėl didžiausias mano įveikiamas vandens telkinys, kai nesportuju baseine, yra nuosava vonia.

Geras kateris, vandens motociklas, jėgos aitvaras ar irklentė situacijos nepataiso?

Šitie dalykai – kitas reikalas. Labai patinka vandens motociklai. Jais bangas skrosti galėčiau visą dieną. Jei nuvažiuojame į treniruočių stovyklą ir ten būna vandens motociklas, būtinai juo pasivažinėju. Kai ilsiuosi, vien gulėti nemėgstu, todėl įdomu ir pripučiami čiužiniai, ir irklentės (juokiasi). Tiesa, pastarojo išradimo dar nesu bandęs, bet būtų „super“. Džiaugiuosi, kad Panevėžyje bus proga užlipti ant irklentės ir pasivaržyti arba tiesiog pramokti plaukti.

Olimpinė diena Panevėžyje – birželio 2 dieną. Be vandens sporto, renginyje bus galima išbandyti daugiau kaip 60 rungčių, susipažinti su nebandytomis sporto šakomis, pabendrauti su Lietuvos olimpiečiais.

Visos komandos dar prieš rungtynes. Nuotraukoje nėra pavelavusiųjų dėl spūščių gatvėse

VĖL KREPŠINIO AIKŠTELĖJE

LIETUVOS SPORTO ŽURNALISTAI SPAUDOS ATGAVIMO, KALBOS IR KNYGOS DIENĄ TRADICIŠKAI PAMINĖJO KREPŠINIO AIKŠTELĖJE IR LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE.

ALGIS BALSYS

Tik šiemet „Žalgirio“ salėje vyko jau ne vienerios rungtynės tarp nuolatinių varžovų – „Perlo“ ir sporto žurnalistų ekipų, o buvo surengtas trijų komandų turnyras. Šventiniame renginyje dalyvavo ir Seimo komanda, tiesa, toli gražu ne pajėgiausios sudėties. Komandos tarpusavyje sužaidė po vienerias sutrumpinto formato rungtynes – du kėlinius po 10 min.

Turnyro nugalėtojais tapo „Perlo“ vyrai, kuriems nuo trenerių suolelio sumaniai vadovavo ne tik Rimantas Endrijaitis, bet ir UAB „Olifėja“ generalinis direktorius Antanas Muraška. Rezultatyviausiai žaidusių Eugenijaus Kaziliūno (13 tšk.), Sauliaus Krikščiūno (13 tšk.), Arūno Šeferio (12 tšk.), tikrų sporto meistrų Virginijaus Jankausko, Arūno Grigo, ištikimų krepšinio gerbėjų Vitalijaus Tamulio, Donato Kazlausko vedami veteranai pirmąsias rungtynes, kurias žaidė su Seimo komanda, laimėjo rezultatu 48:27. Seimo komandoje išsiskyrė ne tik 8 taškus pelnęs Arnas Neverauskas, bet ir ministras Virginijus Sinkevičius, Seimo nariai Jonas Jarutis, Valdas Skarbalius, Gediminas Vasi-

liauskas, Andrius Kupčinskas.

Antrose rungtynėse „Perlas“ paskutinėmis sekundėmis įveikė Lietuvos sporto žurnalistų federacijos (LSŽF) ekipą – 30:28. Nugalėtojams 9 taškus, visus tritaškiais metimais, pelnė A.Šeferis, 6 pridėjo S.Krikščiūnas. Susitikimo pabaigoje meistrišką metimą pataikė V.Tamulis. Žurnalistų gretose rezultatyviausiai žaidė Gediminas Žygelis – 9 taškai.

Kovoje dėl antros vietos žurnalistai Seimo komandą įveikė rezultatu 29:21. Šįkart rezultatyviausiai žurnalistų komandoje žaidė 7 taškus pelnęs sporto komentatorius Rytis Kazlauskas, po 6 pridėjo sporto fotografas Augustas Četkauskas ir G.Žygelis. Seimo atakų lyderis buvo 13 taškų pelnęs A.Kupčinskas.

Visiems žaidėjams atminimo prizus įteikė LTOK prezidentė Daina Gudzienevičiūtė. Ji, beje, išmetė ir pirmąjį ginčo kamuolį. Sporto žurnalistų federacijos prezidentas Tautvydas Vencevičius federacijos medaliais ir bukletais apdovanojo A.Murašką ir jo pavaduotoją D.Kazlauską.

Rungtynių momentas

VAIKAMS – KILNAUS ELGESIO PAMOKOS

RESPUBLIKINIO „FAIR PLAY SPORTE IR GYVENIME“ KONKURSO JAUNIEJI DALYVIAI TURĖJO PROGĄ PAJUSTI ATSAKOMYBĘ UŽ VISĄ KOMANDĄ, O PROJEKTO FINALININKŲ LAUKĖ NETIKĖTA ATOMAZGA.

NERINGA JONAVIČIENĖ

Augusto Četkausko nuotr.

Šiais mokslo metais Lietuvoje buvo pirmą kartą surengtas 12–13 metų mokiniams skirtas respublikinis konkursas „Fair Play sporte ir gyvenime“, prieš penkerius metus startavęs Kauno mokyklose.

Projekto sumanytoja – Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto narė Filomena Beleškevičienė, pasiūliusi rengti konkursą, kurio esmė būtų akcentuoti kilnaus elgesio svarbą, o ne tik įvertinti sportinius laimėjimus.

LTOK ir Kauno šv. Kazimiero progimnazijos rengiamą respublikinį konkursą šiemet vainikavo finalinis renginys Kėdainiuose. Į šį miestą suvažiuavo 108 mokiniai iš Alytaus, Kauno, Utenos, kartu su jais rungsis ir finalinio renginio šeimininkai. Finaliniame etape, kurį vedė aktorius Dominykas Vaitiekūnas, varžėsi 12 komandų, vieną jų sudarė pedagogai.

Komandos buvo pavadintos olimpinės žaidynes organizavusių miestų vardais, o kiekvienas jos narys atliko skirtingas funkcijas: trenerio, gydytojo, kineziterapeuto, viešųjų ryšių atstovo, sportininko. Pasak LTOK olimpinio švietimo direktorės Vitos Balsytės, tai mokiniams padėjo patiemis patirti ir suprasti kilnaus elgesio sąvoką.

„To parodyti ar išmokyti neįmanoma, tai yra elgsena, kurią reikia ugdyti nuo mažens, o sporto komandų pavyzdys tam labai tinkamas. Todėl visos vienuolika mokinių komandų buvo perskirstytos ir dirbo ne su savo draugais, o su nepažįstamais bendraamžiais, – aiškino V.Balsytė. – Konkrečių pareigų paskirstymas įpareigojo pajusti atsakomybę už

komandą, suprasti, kad visos funkcijos, nors labai skirtingos, yra svarbios bendram darbui.“

Prieš prasidedant renginiui kiekviena komanda atskirai nusistatė savo elgesio kodeksą arba pasirinko jį iš organizatorių siūlomų. Komandos atliko po šešias labai skirtingas užduotis. Štai kliūčių ruože vienas moksleivis turėjo užsirišti akis, o kitas jam padėti pasiekti tikslą balsu duodamas nurodymus.

Susitikę su Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentu, dziudo imtynininku olimpiečiu Mariumi Paškevičiumi vaikai išmėgino dziudo, vėliau bokso, atliko improvizuotas užduotis su kamuoliukais. Komandų nariai buvo provokuojami rinktis tarp kilnaus elgesio ir mažiau garbingo, bet greičiau į pergalę galinčio atvesti kelio.

„Provokacijos padėjo vaikams pasitikrinti save, – sakė V.Balsytė. – Tarkime, prieš atliekant užduotį užrištomis akimis koordinatoriui voke buvo perduoti du pasiūlymai: jis galėjo rinktis tradicinį arba permatomą raištį, kuris varžovams nebuvo siūlomas.“

Išbandymus išlaikė ne visi, tačiau buvo komandų, kurios provokacijoms nepasidavė ir lengvesnėmis sąlygomis nesusigundė.

Netikėta renginio atomazga paaiškėjo atėjus laikui skelbti konkurso nugalėtojus. Jais šiais metais tapo visos projekto finaliniame etape dalyvavusios komandos.

V.Balsytės teigimu, toks finalinio renginio formatas pasiteisino, todėl jį ketinama naudoti ir ateityje. ▀

VEIKLA

KILNUS ELGESYS

Prie pasaulinio „Fair Play“ – kilnaus sportinio elgesio – judėjimo Lietuva oficialiai prisidėjo prieš 25 metus. Tuomet LTOK iniciatyva buvo įkurta Kilnaus poelgio komisija, vėliau tapusi Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komitetu. Jis organizuoja Lietuvos kilnaus sportinio elgesio apdovanojimus, seminarus, o prieš ketverius metus kilnaus elgesio idėjas pradėjo skleisti mokyklose.

SVARIAUSIAS – PIRMASIS MEDALIS

ROMOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ VICEČEMPIONAS ANTANAS BAGDONAVIČIUS, BIRŽELIO 15-ĄJĄ ŠVĘSIANTIS 80 METŲ JUBILIEJŲ, DŽIAUGIASI, KAD JŲ PERGALES TĘSIA ŠIŲ DIENŲ IRKLUOTOJAI.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Z.Jukna ir A.Bagdonavičius (viduryje)

Lietuvos irklavimo legenda iki šiol apgailestauja, kad per Romos olimpinės žaidynės 1960-aisiais juodviem su Zigmū Jukna, irklavusiems dvi vietas su vairininku, nepavyko tapti olimpiniais čempionais. Būtent vienintelio olimpinio aukso Lietuvos irklautojams trūksta gausioje jų apdovanojimų kolekcijoje.

PRISIMINIMAI

Prisimindamas kovas olimpiniam Albano ežere dabar A.Bagdonavičius sako: „Jau per parengiamąsias varžybas pateikėme staigmeną – 7 sek. aplenkėme favoritus, Melburno olimpinis čempionas amerikiečius. Ir iš karto patekome į finalą. Tačiau finale pirmasis klaidingas startas mus šiek tiek išmušė iš ritmo. Antrą kartą stoję į kovą turėjome būti ypač atidūs, todėl užsisėdėjome starte, praradome brangių sekundžių. Nepaisant to, tris ketvirtadalius distancijos irklavome priekyje, buvome lyderiai. Artėjome išsivajoto tikslo – aukso medalių link.“

Tačiau tarptautinių varžybų patirties stoka sutrukdė tapti olimpiniais čempionais. Iki finišo likus 500 m pražiopsojome galingą vokiečių spurtą ir jiems pralaimėjome.

Stovėdamas ant garbės pakylės jaučiau didžiulį apmaudą, kad aukso medaliai išslydo iš rankų. Tačiau netrukus aplankė didžiulis džiaugsmas – juk olimpiniai medaliai dažnai ir lengvai nedalijami. O mes buvome olimpinis žaidynių debiutantai, iki tol netapę nei Lietuvos, nei SSRS čempionais.“

Antanas atviras: SSRS rinktinės treneriai prieš olimpinės žaidynės dvi vietas su vairininku laikė beviltiška, silpniausia komanda ir buvo įsitikinę, kad olimpiniam kanale ši komanda toli nenukeliaus. Gal todėl vilniečių įgula Romoje net neturėjo savojo vairininko, į jų valtį buvo įsodintas keturvietsis vairininkas Igoris Rudakovas.

A.Bagdonavičius su Z.Jukna buvo pirmieji Lietuvos irklautojai, daly-

vavę olimpinėse žaidynėse ir pelnę pirmuosius medalius. Netrukus prasidėjo Lietuvos irklavimo klestėjimo era. Antanas su Zigmū į didįjį irklavimą atėjo ne vienai dienai. Jie SSRS rinktinėi atstovavo dešimt metų. Abu dalyvavo dar dvejose olimpinėse žaidynėse ir irklavo aštuonvietę. Tokijuje jie užėmė penktą vietą, o Meksike pelnė bronzą.

Jie triskart tapo Europos čempionais (1961 m. Prahoje, 1965 m. Duisburge, 1967 m. Viši), dukart – vicečempionais (1963 m. Kopenhagoje ir 1964 m. Amsterdamė). Jų medalių kolekcijoje – ir du pasaulio čempionatų (1962 ir 1966 m.) sidabro medaliai, dešimt (Antano) ir vienuolika (Zigmo) SSRS čempionatų aukso laimikių.

Su garsiaja „Žalgirio“ aštuonviete abu laimėjo prestižines Griunau, Henlio ir Filadelfijos irklavimo regatas, tapo SSRS nusipelnusiais sporto meistras. Tačiau olimpinis sidabro medalis, laimėtas Romoje, debiutantiui Antanui išliko pats svariausias jo trofėjus.

Garsus irklautojas Vytautas Briedis apie gražiai nauagusį A.Bagdonavičių (ūgis – 1 m 90 cm) sakė, kad jo yris buvo vienas galingiausių ir ilgiausių tarp visų to meto planetos irklautojų, dabar retas sportininkas geba taip galingai irkluoti. Atsakydamas į šią repliką legendinis irklautojas tik linktelė galvą, kad anksčiau gal ir buvo taip, bet dabar irklavimo technika keičiasi. Antanas tikina, kad jo yris buvo paprastas, tik nuleidęs irklus į vandenį turėjo visokių paslapčių.

A.Bagdonavičius SSRS irklavimo rinktinėje, kurioje būdavo apie 60 irklautojų, pasižymėjo ir kaip pajėgus bėgikas, per įvairias kontrolines varžybas užimdavo aukštas vietas, ypač mėgo bėgioti kalnuose.

PERGALES TĘSIA JAUNOJI KARTA
Jubiliejų pasitinkantis A.Bagdonavičius apgailestauja, kad tarp gyvųjų

jau nebėra jo komandos draugų Z.Juknos, Juozo Jagelavičiaus, Petro Karlos, Ričardo Vaitkevičiaus, „Žalgirio“ aštuonvietę per įvairias varžybas sustiprindavusio leningradiečio Dmitrijaus Semionovo, ilgamečio SSRS rinktinės vyr. trenerio Jevgenijaus Samsonovo. O jis pats sveikas, drūtas, neįjaučia nemažos metų naštos.

Antanas dalyvavo ir veteranų varžybose: 1998–1999 m. tapo pasaulio, o 1997–2001 m. – Europos čempionu. Jis ir toliau lanko irklavimo klubą, tik jau neirkluoja, atvažiuoja į Trakus pasišiūrėti varžybų.

„Mūsų irklavimo mokykla buvo gera, profesionaliai dirbo treneriai. Tačiau dabar kiti laikai, kitoks irklavimas, didesni greičiai, daugybė įvairiausių informacijos. Iki šių dienų dar dirba Vladislavas Sokolinskis, nesensta Algirdas Arelis. Puikiai irkluotojus varžyboms parengia rinktinės konsultantas italas Giovanni Postiglione.

Anksčiau mums, jei norėdavome dalyvauti pasaulio ar Europos čempionate, olimpinėse žaidynėse, reikėdavo laimėti SSRS čempionatą. Tai padaryti nebūdavo lengva. Tie, kurie laimėdavo, per olimpinės žaidynės galėjo tikėtis medalių. Man SSRS čempionu pavyko tapti dešimt kartų. SSRS rinktinėje buvo didžiulė konkurencija, irkluotojai per metus treniruodavosi po 11 mėnesių, netgi po triskart per dieną. Buvo galima išprotėti“, – neslepia Antanas.

Jis puikiai mena, kaip pirmą kartą 1962-aisiais rengėsi vykti į prestižinę Filadelfijos regatą, kurią su SSRS aštuonvietės įgula laimėjo. Tada kruopščiai buvo tikrinami net jo tėvų namai Tverechiuje (Ignalinos r.). Tėvas turėjo 8 ha žemės ir vertėsi žemdirbyste, buvo labai religingas žmogus, iki pat mirties vadovavo bažnyčios tarybai.

Į IRKLAVIMĄ ATĖJO PATS

2016-aisiais suėjo 60 metų nuo tada, kai Antanas nedrąsiai įžengė į pokario metais entuziastų pastatytą Vilniaus irklavimo bazę ir pabandė irkluoti. Tapti irkluotoju jį paskatino 18-mečio ruso vienvietininko Viačeslavo Ivanovo pergalė Melburno olimpiadoje. Tada ir Antanui buvo aštuoniolika, jis tą pačią dieną nubėgo į irklavimo bazę ir užsirašė į trenerio R.Vaitkevičiaus, kuris dirbo ir Vilniaus universitete, grupę.

„Iki šiol vis dar neužmirštu prieš 60 metų patirtų įspūdžių ir, žinoma, kaip ignalinietis, sąsają su amžinai jaunu ir sportišku miestu – Ignalina. Savo vaikystės mieste buvau vidutinis sportininkas, pažaisdavau krepšinį, tačiau

A.Bagdonavičius

per atsakingas varžybas dažniausiai sėdėdavau ant atsarginių suolo.

Visi sunkūs išbandymai laukė ateityje. Vidurinę mokyklą baigiau labai gerais pažymiais ir svajojau studijuoti chemiją, nes mokykloje mokė ypač gera chemikė. Tačiau Vilniaus universitete buvo didelis konkursas, kurio aš, kaimietis, bijojau. Todėl nutariau studijuoti fiziką ir matematiką, nes čia buvo mažiau stojančiųjų“, – prisipažįsta irklavimo legenda.

Antanas neslepia: pirmaisiais studijų metais valgė labai prastą maistą – triskart per dieną batoną, pertęptą margarinu, o gerdavo cukrumi pasaldytą vandenį, retkarčiais nusipirkdavo kefyro. „Nesuprantu, kaip būdamas nuolat alkanas dar galėjau irkluoti. Tačiau netrukus prakutome, ėmėme gauti maitinimosi talonų“, – prisimena Antanas.

Didžiąjame sporte A.Bagdonavičius išbuvo labai ilgai – dešimt metų. Jis vylėsi olimpinį sidabro medalį iškeisti į aukso per Tokijo olimpinės žaidynės. Vilčių būta didelių: per kontrolinę treniruotę SSRS aštuonvietę pagerino Todo irklavimo kanalo rekordą.

„Tą daryti prašė SSRS rinktinės vyr. treneris, sakydamas, jog reikia nustebinti visus varžovus. Tačiau mes patys su tuo rekordu nusibaigėme. Esu prirentas iki šių dienų, kaip mes taip nevykusiai pasirodėme“, – dėl nesuklosčiusių Tokijo žaidynių apgailestauja Antanas.

Vėliau per vieną treniruotę jis pasitempė nugarą ir porą dienų vargėjo skausmą malšinančiais vaistais, dar susirgo P.Karla. Komanda byrėjo ir tapo aišku, kad medaliai nuplauks. Penkta vieta Antanui ir jo irklo draugams buvo skaudus pralaimėjimas. Tačiau dar po ketverių metų Meksike

jis su aštuonvietės įgula stovėjo ant nugalėtojų pakylės trečiojo laiptelio.

NUGARA PRIVERTĖ LIPTI IŠ VALTIES

Nugaros trauma, patirta per Tokijo olimpinės žaidynės, ir toliau kamavo Antaną, vertė galvoti apie sportinės karjeros pabaigą. Medikai buvo bejėgiai kuo nors padėti, nepagelbėjo nei ledinio vandens procedūros, nei gydomoji mankšta. O dramatiška karjeros pabaiga atėjo po 1969 m. Europos čempionato Austrijoje.

„Jaučiau, kad padariau viską, ką galėjau, ir kad didžiajam sportui daugiau jau neturiu jėgų“, – savo sportinės karjeros pabaigą prisimena Antanas.

Tais pačiais metais, būdamas 31-erių, jis pradėjo dirbti irklavimo treneriu ir 14 metų ugdė jaunuosius irkluotojus Trakuose bei Vilniuje. Trakuose pavyko suburti gerą vaikinių aštuonvietę. Tačiau kuo toliau, tuo stipriau Antanas juto, kad antrą kartą įkopti į olimpo viršūnę dirbant treneriu neįmanoma.

„Olimpiečiui ar olimpinė žaidynių medalininkui parengti man neužteko jėgų. Būdamas didžiąjame sporte nesukaupiau pedagoginės patirties ir neišsiugdžiau kantrybės, kuri itin reikalinga rengiant sportininkus. Teisus buvo mūsų fakulteto dekanas Viktoras Kybartas, kuris man jau atsisveikinus su didžiuoju sportu sakė, kad treneriu man bus ypač sunku dirbti. Atseit irklavimo takelyje per daug subrendau, nebeliko jaunystės fantazijos, savo auklėtiniams rodysiu tik tai, ko mane mokė elitiniai SSRS treneriai. Anot jo, jeigu sportinę karjerą būčiau baigęs 23 ar 24 metų, tada būčiau buvęs daug kūrybingesnis“, – pripažįsta A.Bagdonavičius.

”
STOVĖDAMAS ANT NUGALĖTOJŲ PAKYLOS JAUČIAU DIDŽIULĮ APMAUDA, KAD AUKSO MEDALIAI IŠSLYDO IŠ RANKŲ. TAČIAU NETRUKUS APLANKĖ DIDŽIULIS DŽIAUGSMAS – JUK OLIMPINIAI MEDALIAI DAŽNAI IR LENGVAI NEDALIJAMI.

ANTANAS BAGDONAVIČIUS

GERIAUSIEJI

DU KARTUS

Du kartus – 1960 ir 1961 m. – legendiniai Lietuvos irkluočiai Antanas Bagdonavičius ir Zigmas Jukna buvo išrinkti geriausiai Lietuvos sportininkais.

SUSIRINKIMAS

ĮVEIKTAS DAR VIENAS ETAPAS

Balandžio 24 d. Sporto muziejuje Kaune vyko Lietuvos tautinio olimpinio komiteto Kauno apskrities tarybos ataskaitinis susirinkimas.

Susirinkimo pradžioje 80-mečio proga buvo pasveikintas ilgametis tarybos narys Ričardas Kviecinskas.

Ataskaitinį pranešimą, iliustruodamas jį vaizdine medžiaga, perskaitė atsakingasis tarybos sekretorius Pranas Majauskas. Revizinės komisijos ataskaitą pateikė Gediminas Misius. Mintimis ir pasiūlymais, kaip veiklą plėtoti ateityje, pasidalijo tarybos pirmininko pavaduotojas Zigmantas Kazakevičius, profesorius Kalikstas Paulauskas, Albinas Grabnickas, Arimantas Plungė, Birutė Statkevičienė, Filomena Beleškevičienė, Audronė Vizbarienė, Regina Narijauskaitė, G.Misius.

Dauguma kalbėjusiųjų pasidžiaugė per pastaruosius metus atliktais darbais, pritarė ateities planams, atkreipė dėmesį į tai, kad mokyklose nebevyksta tarpklasinės varžybos.

Kauno miestas gali pasiūkiuoti darbu su ikimokyklinio amžiaus vaikais, gražiai ir nuosekliai rengiamomis darželinukų sporto šventėmis, olimpiniais festivaliais, tačiau ir čia dar yra ką nuveikti. Buvo

LSM nuotr.

pasidžiaugta gražiomis bendravimo su veteranais tradicijomis, abiem pusėms naudingumu bendravimu su studentija. Daug gražių renginių vyksta apskrities rajonų ir miesto sporto padaliniuose. Tarybos nariai sakė, kad norėtų svečiuotis vieni pas kitus ir pasisemti patirties.

Ataskaitiniame susirinkime dalyvavęs Lietuvos tautinio olimpinio komiteto patarėjas Algimantas Gudiškis priminė, kad LTOK Kauno apskrities taryba nuo pačių pirmųjų Olimpino komiteto atkūrimo dienų garbingai dirbo ir iki šiol sėkmingai tęsia savo veiklą. Jis teigiamai vertino ateities planus, kartu pakvietė aktyviai prisidėti prie šių dienų aktualijų skleidžiant olimpines idėjas, dirbant su visų be išimties amžiaus grupių žmonėmis. A.Gudiškio nuomone,

LTOK Kauno apskrities tarybos idėjomis sėkmingai naudojami ir kiti Lietuvos regionai.

Šiomet taryba numato daug dėmesio skirti jubiliejiniams LTOK 30-mečio renginiams. Visuose padaliniuose, Kauno apskrities miestuose ir rajonuose planuojama pagerbti esančius ir buvusius iškiliausius sportininkus, jų trenerius, globėjus, sporto darbuotojus, pasidžiaugti atliktais darbais ir įprasminti patirtį.

Diskusijoms pasibaigus buvo patvirtintas ataskaitinis pranešimas, revizinės komisijos pranešimas, 2018 m. darbo planas, patvirtinti nauji į tarybos sudėtį įtraukti nariai: Jonas Čirūnas, Vincas Franckaitis, Jonas Mačiukas, Elena Puišienė, Arūnas Talalas, Rapolas Žeimus. Atsakinguoju generaliniu sekretoriumi ir toliau dirbs P.Majauskas.

VILTIS

AR BUS SPORTO ŠLOVĖS ALĖJA?

Gegužės 10 d. į Lietuvos sporto muziejaus edukacinę klasę rinkosi sporto veteranai, olimpiečiai ir kiti garbūs žmonės išgirsti naujos informacijos apie Lietuvos sporto šlovės alėjos likimą. Kaip žinoma, idėja įrengti tokią alėją legendinės Kauno sporto halės priegose puoselėjama jau beveik 30 metų. Keitėsi planai, o darbai nejudėjo...

Muziejaus direktorius Pranas Majauskas informavo, kad yra parengtas naujas Lietuvos sporto šlovės alėjos projektas. Jį pristatė architektai Tomas Kuleša ir Gintaras Čepurna. Po jų kalbėję sporto bendruomenės nariai sakė, kad stadiono priegose praktiškai nebėliko akcentų, kurie liudytų Lietuvos sporto šlovę. O jų būtinai reikia ne tik jiems, veteranams, bet ir ateities kartoms. Pasisakymai buvo dalykiški ir viltingi, kad suvienijus pastangas Lietuvos sporto šlovės alėjos įkūrimo idėja nežlugtų.

Susirinkimo dalyviai palinkę prie naujojo projekto

ŽIEDAI

ČEMPIONAMS

„LTeam“ 3x3 krepšinio turnyro čempionų žiedai laukia šeiminkų

„Žiedai pagaminti iš 925 prabos sidabro ir dengti grynau auksu. Autentiški, sukurti pagal organizatorių užsakymą. Sveria po 12 gramų, – taip „LTeam“ 3x3 čempionų žiedus pristatė jų autorius, UAB „Juvelyra“ atstovas Robertas Rabcevičius.

Žiedų savininkai paaiškės birželio 2 d. per Panevėžyje vyksiančią Olimpines dienas šventę. Čia bus surengtas finalinis „LTeam“ 3x3 krepšinio turnyras. Jo nugalėtojai iškovos kelialapį į FIBA „Challenger“ turnyrą Italijos Linjano mieste.

VIEŠNAGĖ

SUSITIKO SU KAIMYNAIS

Balandžio 20 d. Varšuvoje lankėsi Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė bei LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Masalskytė.

LTOK atstovės susitiko su Lenkijos olimpinio komiteto prezidentu Andrzejumi Krasnickiu, kitais kaimynų olimpinio komiteto nariais, aptarė

aktualias šalių bendravimo bei partnerystės formas, artėjančias Europos žaidynes Minske.

Po oficialaus susitikimo D.Gudžinevičiūtė dalyvavo geriausių Lenkijos moterų trenerių apdovanojimuose. Ten susitiko su Tarptautinio olimpinio komiteto nare, olimpine čempione Irena Szewinska ir aptarė olimpizmo aktualijas.

AMBASADORĖ

DĖMESYS MERGINŲ FUTBOLUI

Gegužės mėnesį Lietuvoje vykusio Europos merginų (iki 17 m.) futbolo čempionato finalinio etapo ambasadorė buvo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Gegužės 15 d. LTOK prezidentė lankėsi Alytaus stadione ir žiūrėjo lietuvių rungtynes su Europos čempionėmis vokietėmis.

„Dar dažnai futbolas ar krepšinis asocijuojasi su vyriškumu, nors jau seniai kalbame apie tai, kad nėra vyriškų ar

moteriškų darbų, taip pat nėra ir vyriškų ar moteriškų sporto šakų. Svarbu, kad Lietuvos futbolo federacija skiria dėmesį merginų futbolui. Džiaugiuosi, kad Europos merginų čempionatas surengtas Lietuvoje. Tai dar vienas būdas pritraukti vaikų į stadionus“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Europos merginų futbolo čempionatas gegužės 9–21 d. vyko Alytuje, Šiauliuose ir Marijampolėje.

„TELELOTO“

MAŠINAS ŽAIDĖJAMS SIUNTĖ OLIMPIEČIAI

„Teleloto“ studijoje lankėsi olimpiečiai, kandidatai ir į Tokijo olimpines žaidynes. Populiariausią Lietuvos loteriją su 22-uoju gimtadieniu pasveikino plaukikas Danas Rapšys. Europos čempionas, žiūrovams palinkėjęs sėkmės, laidos vedėjams padėjo išaiškinti naujo automobilio savininką.

Kituose „Teleloto“ žaidimuose lankėsi irkluotojai Saulius Ritteris, Dovydas Nemeravičius bei kiti garsūs atletai. Sportininkai loterijos organizatoriams bei žiūrovams pademonstravo olimpinį žaidynių ir pasaulio čempionatų medalius, o svarbiausia – paspaudė automobilį vienam iš TV žiūrovų dovanojančių mygtuką.

Olimpiečiai siuntė automobilius „Teleloto“ žaidėjams

KONFERENCIJA

DALYVAUS IR MERAS, IR PREMJERAS

Gegužės 3 d. Panevėžyje buvo surengta spaudos konferencija, skirta birželio 2-ąją mieste prie Nevėžio vyksiančiai Olimpinei dienai. Šioje šventėje savo sporto šakas siūlys išbandyti daugiau kaip 40 sporto federacijų, į nemokamų renginio veiklų sąrašą įtrauktos 72 sporto rungtys bei su sportu ar olimpizmu susijusios veiklos. Atvykti į renginį kvietė ambasadoriai dviratininkė Simona Krupeckaitė, plaukikas Danas Rapšys, kiokušin karatė atstovė Rūta Brazdžionytė, futbolininkas Paulius Janušauskas, krepšinio klubas „Lietkabelis“, futbolo komanda „Panevėžys“ ir net premjeras Saulius Skvernelis.

„Šiomet pasaulis minės 70-ąją Olimpines dienas gimtadienį, todėl šventė Panevėžyje mums yra labai svarbi. Esame dėkingi šiam miestui už didelį norą ir entuziazmą surengti Olimpines dienas“, – per spaudos konferenciją sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Olimpinė čempionė pasidžiaugė, kad renginio globėju tapo premjeras S.Skvernelis.

„Panevėžys įsitvirtina didžiųjų sporto renginių žemėlapyje. Dėkojame Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui už mums suteiktą pasitikėjimą rengti Olimpines dienas valstybės atkūrimo šimtmečio metais. Panevėžys tradiciškai yra Lietuvos olimpiečių kalvė. Tad kviečiu visus birželio 2-ąją atvykti į Panevėžį. Pažadame kokybišką renginį ir daug puikių įspūdžių“, – žadėjo Panevėžio meras Rytis Mykolas Račkauskas. Jis Olimpiniame dienoje planuoja išbandyti kuo daugiau sporto šakų, bėgti olimpines mylią.

Panevėžio centras – ideali vieta Olimpinei dienai surengti. Tuo įsitikinęs renginio organizatorius, Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius. „Senvagė virs miestu mieste, kelių kvadratinė kilometrų plote skirtingoms sporto šakoms išnaudosime gatves, aikštes, vandenį, veją, jau paruoštą sporto infrastruktūrą, o ko trūks – įrengsime. Šiomet dalyvio paso rungtys prasplėtė iki 72-ų, į šventę atvyksta net žiemos sporto atstovai“, – atkreipė dėmesį M.Marcinkevičius.

VIZITAS

SVEČIAI IŠ MAROKO

Gegužės 9 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė priėmė delegaciją iš Maroko – olimpinę čempionę, Tarptautinio olimpinio komiteto narę, buvusią viceprezidentę, šiuo metu – pasaulio futbolo čempionato Maroke organizacinio komiteto viceprezidentę Nawal El Moutawakel. Pasaulio sporte įtakingą moterį lydėjo Maroko ambasadorius Maskvoje Abdelkaderis Lechehebas, pasaulio futbolo čempionato Maroke ambasadorius Azizas Bouderbala bei organizacinio komiteto narė Samira Sitail.

Svečiai iš Maroko pristatė planą 2026 m. organizuoti pasaulio futbolo čempionatą, aptarė galimus Lietuvos ir Maroko olimpiečių bendradarbiavimo aspektus bei moterų lyderystės sporte temą.

„Keturi kartus pretendavome organizuoti pasaulio futbolo čempionatą, keturi kartus mums nepavyko. Pasimokėme iš savo istorijos, padarėme išvadas ir šiandien esame stipresni nei bet kada anksčiau. Afrikos žemynas – su

D.Gudžinevičiūtė LTOK susitiko su Maroko delegacija

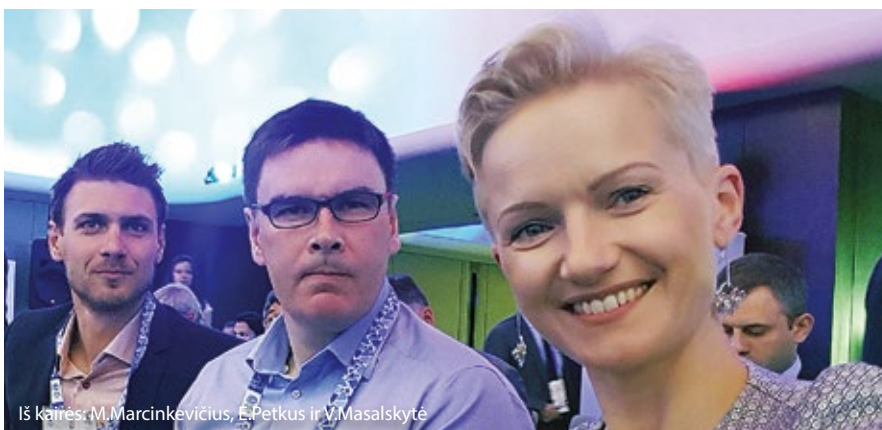
mumis, norime, kad mus palaikytų ir Europa“, – atskleidė N.El Moutawakel.

Dėl teisės organizuoti futbolo čempionatą Marokas varžosi su paraišką pateikusiomis JAV, Meksika ir Kanada, kurios futbolo pirmenybes rengtų drauge.

„Turime aštuonis naujus stadionus, kasmet sulaukiame 12 milijonų turistų. Esame maža valstybė, kaip ir Lietuva,

tačiau su mumis – visas žemynas. Laikas išpildyti Maroko ir kiekvieno Afrikos gyventojų svajonę – suorganizuoti mūsų valstybėje pasaulio futbolo čempionatą“, – sakė A.Bouderbala.

Po pokalbio apie futbolą N.El Moutawakel išreiškė pagarbą LTOK prezidentei D.Gudžinevičiūtei už darbą, kurį ji atlieka asmeniškai, bei visam Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui.

Iš kairės: M.Marcinkevičius, E.Petkus ir V.Masalskytė

SEMINARAS

EUROPA RENGIASI ŽAIDYNĖMS

Gegužės 10–12 d. Belgrade vyko Europos olimpietų komitetų ir Tarptautinio olimpinio komiteto seminaras „Pasiruošimas ir dalyvavimas žaidynėse“. 39-ą kartą surengtame seminare dalyvavo ir LTOK delegacija – užsienio ryšių direktorė Vaida Masalskytė, sporto direkcijos vadovas Einius Petkus ir Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius. Pasitarti susirinko visų 50-ies Europos olimpietų komitetų atstovai.

Buvo aptartas pasiruošimas 2020 m. Tokijo olimpinėms žaidynėms bei kitąmet

Minske vyksiančioms Europos žaidynėms.

„Seminare aptarti žaidynių aktualijų, finansų, duomenų ir krizių valdymo, rinkodaros bei sportininkų rengimo klausimai. Taip pat buvo pristatytos naujovės miestams, pretenduojantiems organizuoti olimpinės žaidynės“, – pasakojo V.Masalskytė.

Geriausiam Europos jaunajam sportininkui skirtas Piotro Nurowskio prizas šiemet atiteko Prancūzijos biatlonininkei Camille'ei Bened. Tokį apdovanojimą 2012 ir 2013 m. pelnė Lietuvos plaukikė Rūta Meilutytė.

KURSAI

TOBULINOSI SPORTO ADMINISTRATORIAI

Trijų dienų Olimpinio solidarumo sporto administravimo kursuose dalyvavo 18 sporto organizacijų deleguotų atstovų, tarp kurių buvo ir karjerą baigusią garsią sportininkę. Kvalifikacijos kėlimo pažymėjimus dalyviams įteikė šių mokymų koordinatorė, LTOK vykdomojo komiteto narė Agnė Vanagienė ir lektorius Lauras Balaiša. Profesionalus lektorius mokymų dalyvius supažindino su lėšų paieškų sporto organizacijoms būdais. Dirbdami grupėse dalyviai turėjo parengti rėmėjams skirtus pristatymus.

„Ponas Lauras – puikus lektorius. Svarbių dalykų aiškinimas per žaidimus, o ne sausas teorijos dėstymas sėkmingai veikia ir ilgiau išlieka atmintyje. Mokymai vyko šiltai, linksmai, gyvai, be monotonijos. Kursai buvo tobulai organizuoti“, – taip mokymus įvertino jų dalyvė Laura Bardauskienė, Kauno plaukimo mokyklos atstovė.

Iš kairės: R.Vitkauskas, V.Tonkichas, D.Gudzinevičiūtė, V.Kukarskas, A.Kepežėnas, V.Mažeika ir K.Bartkus

SUKAKTYS

ĮTEIKTI L TOK APDOVANOJIMAI

Gegužės 17 d. L TOK prezidentė Daina Gudzinevičiūtė apdovanojo jubiliejinės sukaktis minėjusius olimpiniam sąjūdžiui nusipelnčius žmones.

L TOK prizas „Citius. Altius. Fortius“ 80-mečio proga įteiktas buvusiam ilgamečiam L TOK nariui, slidininkui ir alpinistui, Lietuvos kalnų slidinėjimo federacijos prezidentui, o nuo 2006 m. – Pasaulio lietuvių kalnų slidinėjimo mėgėjų asociacijos prezidentui Algimantui Kepeženiui.

70-mečio proga tokiu pat prizų

apdovanotas ir buvęs ilgametis Lietuvos vandensvydžio sporto federacijos prezidentas Viktoras Tonkichas.

„Citius. Altius. Fortius“ prizais apdovanoti dar trys 60-mečiai jubilatai: Kęstutis Bartkus, Romas Vitkauskas ir Algis Mikučionis. Irklavimui gyvenimą paskyręs K.Bartkus – buvęs ilgametis Lietuvos irklavimo rinktinės narys ir Lietuvos olimpinės irklavimo rinktinės treneris. R.Vitkauskas yra Lietuvos karatė federacijos prezidentas, vienas šio kovos meno pradininkų Lietuvoje. A.Mikučionis – buvęs garsus rankininkas, vėliau

tarptautinės kategorijos rankinio teisėjas, Europos rankinio federacijos varžybų komisaras.

Olimpine žvaigžde apdovanotas L TOK atkūrimo 1988 m. darbo grupės narys ir L TOK signatarų klubo pirmininkas Vytautas Kukarskas. 60-metį minintis V.Kukarskas – tarptautinės kategorijos krepšinio teisėjas ir buvęs FIBA komisaras.

L TOK medaliu „Už nuopelnus olimpizmui“ apdovanotas 40-metis Vaidas Mažeika – tarptautinės kategorijos rankinio teisėjas ir Lietuvos rankinio teisėjų asociacijos valdybos pirmininkas.

POSĖDIS

DIENOTVARKĖ, ŽIEMOS RINKTINĖ IR KELIONĖS

Gegužės 17 d. L TOK būstinėje vykusiame Vykdomojo komiteto posėdyje buvo patvirtinta L TOK generalinės asamblėjos neeilinės sesijos darbotvarkė, Lietuvos žiemos sporto olimpinės rinktinės kandidatų atrankos kriterijai bei kandidatų sąrašas, aptarti kiti aktualūs klausimai.

Patvirtinti programos „Pekinas 2022“ kandidatų atrankos kriterijai 2018–2019 m., olimpinės rinktinės kandidatų sąrašas bei L TOK lėšų paskirstymo kriterijai žiemos sporto šakų rinktinėms, mokomajam sportiniam darbui, 2018 m. birželio–gruodžio mėn. vyksiančioms varžyboms.

„Iš devynių žiemos olimpinėse žaidynėse Pjongčange dalyvavusių sportininkų penki įvykdė uždavinius, o biatlonininko Tomo Kaukėno užimta 13 vieta įpareigoja kelti žiemos sporto meistriskumą. Lietuvos žiemos sporto olimpinės rinktinės kandidatų ir paimamos kriterijus pasitvirtinome

artimiausiems metams. Šiomet kriterijai liko tokie, kokie buvo, bet kitiems trejiems olimpinio ciklo metams kriterijai kils“, – sakė L TOK viceprezidentė, L TOK žiemos olimpijų sporto šakų komisijos pirmininkė Lilija Vanagienė.

L TOK prezidentė Daina Gudzinevičiūtė informavo apie kelionę į Lenkiją: Varšuvoje ji susitiko su Lenkijos olimpinio komiteto prezidentu Andrzejumi Krasnickiu, aptarė aktualias šalių bendravimo bei partnerystės formas. L TOK prezidentė dalyvavo geriausių Lenkijos moterų trenerių pagerbimo ceremonijoje.

L TOK olimpinio sporto direkcijos vadovai Einius Petkus ir Kazys Steponavičius dalyvavo trečiųjų jaunimo olimpijų žaidynių misijos vadovų pasitarime Buenos Airėse. Apie tai, ką matė ir girdėjo, informavo Vykdomąjį komitetą (plačiau rašoma 6–7 psl.).

Apie Belgrade vykusį Europos olimpijų komitetų ir Tarptautinio olimpinio komiteto organizuojamą seminarą „Pasiruošimas ir dalyvavimas žaidynėse“ kalbėjo E.Petkus, apie Olimpijoje surengtą jungtinę olimpijų akademijų prezidentų ir nacionalinių olimpijų komitetų darbuotojų sesiją informaciją pateikė L TOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė, o apie „Erasmus+“ sporto specialistų profesinių įgūdžių tobulinimo seminarą Europos universitete Kipre – L TOK vykdomojo komiteto narė Agnė Vanagienė.

Kaip žinoma, Olimpinė diena birželio 2-ąją vyks Panevėžyje. Apie pasirengimą ir planus kalbėjo Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius.

L TOK vykdomojo komiteto nariai pasmerkė Lietuvoje pasitaikančius dopingo atvejus, išsakė griežtą kritiką bet kokiam dopingo sąlyčiui su sportu ir reikškė palaikymą teisėsaugos atstovams, pradėjusiems aktyvią kovą su tuo.

KAUNO „ŽALGIRO“ ŽYGIS EUROPOJE

ŠTAI IR SULAUKĖME TŲ DIENŲ, KAI KAUNO „ŽALGIRO“ KREPŠININKAI PO DEVYNIOLIKOS METŲ PERTRAUKOS VĒL ŽAIDĖ EUROLYGOS FINALINIAME KETVĖRTE.

Š.Jasikevičius

Žalgiriečiai džiūgauja Belgrade

Eurolygos ir A.Piladžio nuotr.

Tiesa, šiemet didžiosios taurės iš Belgrado, kaip anuomet iš Miuncheno, žalgiriečiai neparvežė į Kauną, bet ir trečia vieta – didžiulis, netikėtas ir malonus pasiekimas. Jaunojo trenerio Šarūno Jasikevičiaus kariauna pusfinalyje pralaimėjo titulą gynusiai ir, kaip vėliau paaiškėjo, neapgynusiai Stambulo „Fenerbahce“ komandai – 67:76. Na, o mažajame finale laukė istoriniai varžovai – Maskvos CSKA krepšininkai. Mačo pabaigoje iššvaistę didesnę nei 20 taškų persvarą, gerokai patampę savų sirgalių nervus, žalgiriečiai vis dėlto iškovojo pergalę – 79:77. Ir tada tūkstančiai krepšinio mėgėjų Belgrade bei visoje Lietuvoje galėjo galingai užtraukti: „Mes laimėjom!“

Žalgiriečių rungtynes Belgrade stebėjo ir su komanda bendravo šalies prezidentė Dalia Grybauskaitė, arenos tribūnoje kauniečius palaikė ir premjeras Saulius Skvernelis.

Eurolygos čempionais tapo Madrido „Real“ krepšininkai, finale nugalėję „Fenerbahce“ klubą – 85:80.

Pagrindiniai „Žalgirio“ pergalių kalviai buvo komandos kapitonas Paulius Jankūnas, Kevinas Pangosas, Edgaras Ulanovas, Brandonas Daviesas, Vasilije Micičius, Antanas Kavaliauskas, Axelis Toupane'as, Artūras Milaknis, Aaronas White'as, Beno Udrihas, komandoje taip pat žaidė jaunieji Paulius Valinskas, Martynas Sajus, Gytis Masiulis.

Trenerių štabe Š.Jasikevičiui talkino Darius Maskoliūnas, Darius Songaila, Evaldas Beržininkaitis ir kiti.

Šaunią pergalę Belgrade iškovojo „Lietuvos ryto“ jaunieji krepšininkai, kurie Eurolygos jaunimo aštuoneto turnyro finale nugalėjo italų Romos „Stellaazzurra“ – 76:71 ir į Vilnių parvežė Eurolygos jaunimo taurę.

Atakuoja A.Kavaliauskas

Išsitirti
dar niekada nebuvo
taip greita ir
paprasta!

„Affidea Lietuva“ – radiologinės diagnostikos
paslaugos Jums

www.affidea.lt

 kristina
kruopienytė

SPECIAL FOR

AUDIMAS

VASAROS
ATOSTOGŲ
KOLEKCIJA
„ART WAVE“

www.audimas.com